

Het is FEEST!

1 Corinthe 5

Gods weg in oordelen

Hein de Haan

Hoofstukken

inleiding	5
1. Laten we feestvieren!!!	6
2. Bla, bla, bla	9
3. Wat is nou echt zuurdeeg?	12
4. Het oude zuurdeeg	16
5. Het zuurdeeg van de farizeeën	20
6. Boosheid en oprechtheid	24
7. Geen leugen maar waarheid	28
8. Het geslachte en geofferde Lam	32
10. Reden om feest te vieren	39
11. Wie oordeelt er? En wat is dat oordeel dan?	43
12. Nog allerlei vragen over tucht	48

inleiding

Er kwamen vragen binnen over kerkelijke tucht, dan ook nog eens toegespitst op 1 Corinthe 5. Ik had voor mijn doen redelijk korte antwoorden opgestuurd, maar het bleef me toch bezighouden. Nu, een aantal maanden later en veel geworstel met dit hoofdstuk, heb ik een serie van elf studies over dit onderwerp samengesteld. Het zal iedereen opvallen dat ik eerder aanneem dat het echte onderwerp van dit hoofdstuk is: Laten we feestvieren! Deze serie zal zeker niet het laatste woord over dit onderwerp zijn.

1. Laten we feestvieren!!!

Zin in een feesie? Dan moet je bij God zijn! De hele Schrift barst uit elkaar van het feestvieren. Okay, ik weet het, die indruk maken wij, gelovigen, nou niet bepaald op de ongelovigen. Feestvieren lijkt niet echt het ding van gelovigen. Wat ben ik de uitspraak *“Wat tobben jullie, gelovigen, een end weg zeg!”* uit de mond van ongelovigen tegen gekomen. Ze hebben nog gelijk ook. Zelfs over zo'n opschrift als *“Laten we feestvieren!”* komt er gegarandeerd weer een discussie over losbandigheid, liederlijkheid, wanordelijke uitpattingen en zelfs zedeloosheid. Ja, we weten de Schrift goed voor schut te zetten.

Vraag aan willekeurig welke gelovige uit welke kerk dan ook wat het onderwerp van 1 Corinthe 5 is. Meeste kans zullen ze dan eerst even het hoofdstuk op moeten zoeken en doorlezen omdat ze niet gelijk het betoog van Paulus in dat hoofdstuk paraat hebben. Zodra ze echter globaal die verzen gescand hebben komt het antwoord:

“Paulus spreekt hier over de kerkelijke tucht, dat we mensen die het seksueel niet zo nauw nemen eruit moeten gooien. Die horen er niet bij! Die gaan gewoon verloren!”

De kern ontgaat hen dus blijkbaar.

1 Corinthe 5: 8 Laten wij feestvieren,

Het uitgangspunt van Paulus in dit hoofdstuk is feest! Dat onderwerp, dat zo duidelijk prominent in dit hoofdstuk staat, wordt wel behoorlijk verduisterd door de bril waarmee wij, gelovigen, dit hoofdstuk lezen, onze bril van kerkelijke tucht. Stel ik me nu op boven de rest van de gelovigen alsof iedereen dit fout heeft en ik alleen het enig juiste inzicht over Paulus spreken hier heb?

Ik zal je wat vertellen. Ik heb diezelfde bril van kerkelijke tucht vrijwel mijn hele leven opgehad en kwam dus ook tot dergelijke godslasterlijke denkbeelden. Welke denkbeelden? Het denkbeeld dat Christus Jezus mensen overgebracht heeft van de dood in het leven, die daarna seksueel de mist ingaan, waarna dat werk van Christus voor die man of vrouw dus helemaal niks meer blijkt voor te stellen. Dat kan ik niet anders zien dan als godslasterlijk. Het werk van Christus wordt leerstellig toch aangetast?

Ik kan me werkelijk heel goed indenken dat dit je niet lekker zit. *“Die mensen in Corinthe zijn toch zeker een stelletje opgeblazen lui?”*, hoor ik je me nu al toeroepen.

1 Corinthe 5: 2 Jullie zijn opgeblazen,

Je vist nog een argument uit dit hoofdstuk tegen het feit dat hier sprake zou zijn van gelovigen, die helemaal rein in Christus zouden zijn.

1 Corinthe 5: 6 Jullie trots deugt niet. Weten jullie niet dat een beetje zuurdeeg het hele deeg zuur maakt?

Je wijst op die opgeblazen, voor jouw gevoel, schijn gelovigen, die zelfs nog trots zijn op hun gedrag ook terwijl ze de hele gemeenschap de verdoemenis in werken. *“Daar zie je toch zeker niks van het volbrachte werk van de Heer in terug?”* schreeuw je me tegemoet.

Dan kijk je weer naar die ene man, die volgens jou seksueel zo minderwaardig geleefd heeft en je past de volgende uitspraak nou juist op hem toe:

1 Corinthe 5: 7 Ruim dat oude zuurdeeg op, zodat jullie een nieuw deeg mogen zijn,

Je concludeert hier dat jullie als goede gelovigen hier dus een rein groepje kunnen zijn als je die ene man, die het zo verknoeid heeft, eruit gooit.

Ach ja, ik lijk alweer fel te worden op zo'n huichelachtig *“christelijk”* gedrag, maar ik ben me er terdege van bewust dat ikzelf op dezelfde manier dit hoofdstuk ook heb toegepast. Ik ben wat dat betreft enorm wettisch en hoogmoedig geweest. Hoe noemt de Schrift dat nog maar? Opgeblazen. Het feit dat dit opgeblazen gedrag nou juist aangepakt wordt in dit hoofdstuk is tekenend voor de werkelijke inhoud.

O ja, ik maar steeds beweren dat het werk van Christus een ieder rein voor God doet staan terwijl hierboven maar steeds schijnbaar krachtige argumenten daartegen worden aangedragen. Is het werk van Christus dan niet voldoende voor de reiniging van Zijn schepselen?

1 Corinthe 5: 7 Jullie zijn ongezuurd. Want ons pascha, Christus, is geslacht.

De basis van reiniging is Christus werk. Wij zijn per definitie ongezuurd. Paulus spreekt hier hen allen aan. Hij spreekt hier de mensen aan, die seksueel de mist ingingen. Het Pascha, Christus, is geslacht voor hen en zij zijn dus ongezuurd. Paulus spreekt hier de opgeblazen gelovigen aan. Het Pascha, Christus, is geslacht voor hen en zij zijn dus ongezuurd. Paulus spreekt hier de trotse gelovigen aan. Het Pascha, Christus, is geslacht voor hen en zij zijn dus ongezuurd.

Logisch dat het grote onderwerp van dit hoofdstuk het feestvieren is.

1 Corinthe 5: 8 Laten wij feestvieren,

Eigenlijk is dit een beetje te tam vertaald. Een beetje logisch is dat wel omdat de sunjunctieve wijs, oftewel de aanvoegende wijs, waarin het werkwoord "*laten feestvieren*" vervoegd is, nauwelijks meer voorkomt in ons Nederlands taalgebruik. Diezelfde vervoeging hebben we nog wel bij oude spreuken, zoals in "*Leve de koning!*". Letterlijk drukken we daarmee uit: "*Laat de koning vandaag leven, laat hem morgen leven, laat hem volgende week leven, laat hem volgend jaar leven, ja laat hem maar door en door leven! Leve de koning*". Dat is nou ook precies zoals de aanvoegende wijs hier door Paulus gebruikt wordt, waardoor we het eigenlijk nog beter kunnen weergeven met:

"Laten we maar door blijven feesten! It's Party Time!"

Ja, laten we lekker door blijven feesten. Waarom? Ons Pascha, Christus is geslacht en we zijn dus ongezuurd!

Mensen, wij zijn ongezuurd! Helemaal puur, helemaal rein, helemaal zuiver, helemaal heilig. Zo ziet God ons in Christus Jezus. Elke gelovige. We hoeven dus echt niet ons detectivebrilletje op te zetten om onze medegelovige mee door te lichten. "*Ongezuurd*" is de conclusie van God. Tja, wie zou dat nou tegen kunnen spreken? Nou, ik weet er wel enkelen en nog maar zeer kort geleden was ikzelf er één van.

Is nou het gerucht, dat ook Paulus ter ore was gekomen in vers 1, bepalend voor het hele onderwerp van dit hoofdstuk?

Is misschien het opgeblazen zijn in vers 2, en het roemen in het vlees, wat genoemd wordt in vers 6, en het oude zuurdeeg van vers 7, niet juist het onderwerp van het hoofdstuk?

Zelf denk ik, en daar ga ik in mijn uitleg over dit hoofdstuk ook vanuit, dat vers 2 de kentering in dit hoofdstuk is. Dat opgeblazen zijn krijg je vanzelf als je oud zuurdeeg gebruikt en daar dan ook nog eens over roemt. Die hoogmoedige opgeblazenheid kom je nou juist tegen waar we denken het juist heel keurig en goed te doen. O mensen, dat ken ik ook. Wat deden we het goed allemaal. Lucht, lucht, allemaal gebakken lucht! Ja, zo kon je mij nog niet eens zo lang geleden kennen. O, wat een arrogantie! Wat een eigenwaan! Wat een ingebeelde zelfoverschatting!

Wat is het kenmerk van zuurdeeg? Het blaast op tot fenomenale proporties! Daar stond mega-ballon Hein. Heeft er iemand nog een naaldje? Dit is zo doorgeprikt. Dan te bedenken dat die Hein al die tijd ongezuurd was omdat ook zijn Pascha geslacht was! Met al die pedanterie en verwaandheid van mij als wel heel erg goed christen ontging mij dat resultaat van het werk van Christus destijds volkomen en kwam ik dus helemaal niet tot de kern van dit hoofdstuk. Wat dan? Nou, feesie viere jongens! Ons Passcha is namelijk geslacht en hoe je het ook wendt of keert, we zijn allemaal ongezuurd! Niet dankzij ons keurig gedrag, maar dankzij Christus werk.

Mijn opgeblazen zijn, ondanks dat God mij rein verklaarde dankzij het werk van de opgestane en verheerlijkte Heer, kreeg ik eigenlijk omdat ik dacht dat dit werk van de Heer niet genoeg was. Dat is verachting van het werk van Christus, hè? Ik gebruikte daarom dus maar, om in de taal van dit hoofdstuk te blijven, een beetje oud zuurdeeg. Daar werd ik dan ook nog eens even een behoorlijk portie trots op, oftewel ik ging daar over roemen. Die hoogmoedige opgeblazenheid kom je nou juist tegen daar waar wij denken het heel keurig en goed te doen.

We beginnen al een beetje te ontdekken dat het wegdoen van dat oude zuurdeeg dus echt niet hetzelfde is als iemand de gemeente uitwerken, die naar ons oordeel niet zo rein en puur is als wij. Zo'n veroordeling past nou juist alleen maar in een groep, die zo sterk is opgeblazen. Dat noemt men dan kerkelijke tucht gebaseerd op dit hoofdstuk. Ik zeg heel bewust dat "*MEN*" dat zo noemt. Die "*MEN*" zijn mensen zoals ik dat ook was, die zichzelf veel reiner en heiliger achten dan de rest. Opgeblazen, oftewel vol zuurdeeg.

Kerkelijke tucht vind je niet in dit hoofdstuk. Er wordt hier door Paulus nergens over tucht gerept. En Corinthe was geen kerkelijk systeem. Je zou wel kunnen zeggen dat de geschiedenis van kerken in het

algemeen het resultaat is van de ten onrechte kerkelijke toepassing van 1 Corinthe 5. Scheuring op scheuring veroorzaakte kerk na kerk. Er werd weer iemand uitgestoten en er ontstond weer een nieuwe kerk. Dit alles doordat men al een veel te grote broek aanhad als kerk en zichzelf dus nooit zag als een groepje mensen, die gewoon alleen maar bij elkaar kwam omdat men graag bij elkaar kwam. Laat het duidelijk zijn: Daar is niks mis mee. Daar kan je komen. Daar kan je wegblijven. Het is maar hoe de Heer je leven leidt.

Het onderwerp van 1 Corinthe 5 is het feest van de ongezuurde broden. Dat verdwijnt helemaal uit het zicht als we het naar een soort kerktucht ombuigen.

1 Corintiërs 5:6-9 Jullie roem deugt niet. Weten jullie dan niet dat een beetje zuurdeeg het hele deeg zuur maakt? Ruim het oude zuurdeeg op, opdat je een vers deeg mag zijn, jullie zijn immers ongezuurd. Want ook ons Pascha, Christus, is geslacht. Laten wij daarom door blijven feesten, niet met oud zuurdeeg, ook niet met zuurdeeg van slechtheid en boosheid, maar met ongezuurd brood van oprechtheid en waarheid.

Galaten 5: 9 Een beetje zuurdeeg doorzuurt het hele deeg.

2. Bla, bla, bla

1 Corinthiërs 5:1 Men hoort algemeen van hoererij onder jullie

Vrijwel overal in alle uitlegboeken lees ik dat Paulus dit van Chloë moet hebben gehoord en er daarom dan ook zo'n enorm ernstige tuchtmaatregel voorschrijft. Vreemd. Deze korte tekst zou dan naar mijn idee helemaal niet volgens de normale taalregels verlopen. Zou ik namelijk van Piet iets over Klaas hebben gehoord, dan schrijf ik aan Klaas: "Ik heb gehoord van Piet". Zou er echter ergens een geroezemoes rondgaan dan zou ik schrijven: "Men hoort algemeen over Klaas". Je hebt dan dus ook gelijk al een indruk wat er daar eigenlijk in dat kringetje van Klaas en Piet rondgaat. Nee? Nog niet door? Geroezemoes! Roddel! Geklets! Kwaadsprekerij! Laster! Voel je het al een beetje aankomen?

Hebben we hier in Corinthe wellicht te maken met de Corinthe-variant van "Weekend", "Privé", "Boulevard" of misschien zelfs wel de vrome versie van "Fire & Fury" van Michael Wolfe? Het is tegenwoordig een geliefde bezigheid van mensen (zoals wij), die zich in hun vroomheid, hun waarheid en hun gelijk ver boven die smerig zondigende anderen voelen staan.

"Ja, maar dat kan je wel zeggen Hein, maar deze man leeft samen met de vrouw van zijn vader! Ja, dat heb ik zelf gehoord van zuster Kletsmaarrond, die het dan weer gehoord heeft van die gezellige kletstante, hoe heet ze ook alweer? O ja zuster Dovenblind. Nou ja, die heeft het allemaal doorgesproken met broeder Strenginleer en toen bleek dat die verachtelijke man, die we toch eigenlijk helemaal niet meer tot onze fijne gemeenschap kunnen toelaten, ook nog durft te beweren dat die altijd gewoon bij zijn vrouw is gebleven! En weet je wat het ergste is. Zijn vrouw steunt hem ook nog in die gedachte! Nee, we horen het algemeen van die hoererij van deze man! Dan kan je dat toch niet over je kant laten gaan? Iedereen zou zien hoe verdorven het er met ons wel voorstaat!"

Jullie zijn opgeblazen! Jullie huilen niet om hoe hij er aan toe is! Geen greintje medegevoel!

Even wachten voordat je met de beschuldiging kom dat ik de ernst van de situatie niet serieus neem en daarom mijn eigen opstand tegen dit oordeel van God over jullie zou uitstorten. Dat is namelijk niet het geval. Paulus zelf schrijft hier, door God geïnspireerd, deze reactie.

1 Corinthiërs 5:2 Jullie zijn opgeblazen, jullie hebben niet om hem getreurd, zodat hij, die deze daad begaan had, uit jullie midden opgenomen was.

1 Corinthiërs 5:1 Men hoort algemeen van hoererij onder jullie

We duiken eens even in de Griekse grondtekst om zelf te kunnen ontdekken wat hier nou feitelijk gaande is. Het "horen" hier is het Griekse werkwoord "akouoo", wat wijst op een gespitst oor, een oor dat alles piko bello doorkrijgt. Dat oor vangt alles op. Dit werkwoord is in ruim 400 Bijbelteksten gebruikt en wijst daar dan ook erg vaak op het luisteren naar Gods Woord, of het luisteren naar een verkondiging of ook een boodschap aanhoren van een medegelovige, zoals veel wordt aangenomen dat Paulus hier een boodschap van Chloë over deze man ontvangen had.

De vervoeging van dit Griekse werkwoord maakt het echter een stuk apart. We komen het hier tegen als "akouetai". Wij zouden het daardoor in het Nederlands weergeven als: "gehoord zijnde". Er is geen enkel andere Bijbeltekst in de Griekse grondtekst, waar deze vervoeging verder nog idem dito gehanteerd wordt. Zou ik dit zo letterlijk mogelijk proberen weer te geven, dan wordt deze tekst:

1 Corinthiërs 5:1 Overal gehoord zijnde in jullie: Porno

Ik geeft Paulus gebruik van het Griekse woord "holoos" weer met "overal", waar je in de vertaling hierboven "algemeen" terugvindt en in de staten vertaling het woord "ganselijk". Zouden we de andere drie Bijbelteksten met ditzelfde woord bekijken, dan zien we dat er telkens op het uiterste van de uitdrukking gedoeld wordt met dit woord.

Mattheüs 5:34 Zweert in HET GEHEEL niet,

1 Corinthiërs 6:7 Er is EEN GEHEEL gebrek bij jullie,

1 Corinthiërs 15:29 Als doden in HET GEHEEL niet opgewekt worden?

Dus nu nog eens die tekst:

1 Corinthiërs 5:1 Overal gehoord zijnde in jullie: Porno

Dat betekent dus volgens mij dat je te midden van deze gelovigen in Corinthe overal het spreken over deze porno kon beluisteren. Het geheel zat in dat roddelcircuit. Wat die “*porneia*”, of zoals wij het in het Nederlands zouden uitdrukken, die porno, nou feitelijk is, lijkt bij het ontdekken van deze zogenaamd spirituele, superieure nijverheid plotseling niet zo belangrijk meer.

Goed, wat was dus de aanleiding in Corinthe om zich zo intensief met zuurdeeg bezig te gaan houden? Die aanleiding voor Paulus om over zuurdeeg te schrijven waren de geruchten, die men blijkbaar opving over die man met zijn seksuele uitspattingen. Er was in die kring van gelovigen een geroezemoes gaande. Roddel alom. Praatjes. Er was een hele opschudding ontstaan. Een kakelend rumoer.

Dag broedertje van Voort, heeft u 't al gehoord? Hendrik Haan uit Koog aan de Zaan heeft de kraan open laten staan.

Uren, uren stond ie open. Heel de keuken is ondergelopen. Denkt u toch eens even, en 't zeil was net gewreven, tsss

Ja, zuster van Doren, moet u toch eens horen: Hendrik Haan uit Koog aan de Zaan heeft de kraan open laten staan.

Zeven dagen stond ie open. Heel het huis is onder gelopen. Denkt u toch eens even, alle meubels dreven
Zeg ouderling van Wal, weet u 't nieuwtje al? Hendrik Haan uit Koog aan de Zaan heeft de kraan open laten staan.

Zeven weken stond ie open. Heel de straat is ondergelopen. Denkt u toch eens even, alle auto's dreven
Ach voorganger Verkamp, weet u 't van de ramp? Hendrik Haan uit Koog aan de Zaan heeft de kraan open laten staan.

Zeven maanden stond ie open. Heel de stad is ondergelopen. Denkt u toch eens even, niemand meer in leven, allemaal verzopen. Ook ons geliefde kerkje.

Kijk, wie komt daar aan? Hendrik Haan uit Koog aan de Zaan. Hendrik, hoe is 't gegaan? Had je de kraan open laten staan?

O, zei Hendrik, 't was maar even. Heel het verhaal is zo overdreven. De keukenmat een tikkie nat, onverwijld opgedweild. Zo gebeurt, zo gedaan, ha ha ha ha, zei Hendrik Haan

Alle broeders en zusters gingen vlug teleurgesteld naar huis terug

Tja, het is ook wat als blijkt dat alles zo opgeblazen was.

1 Corintiërs 5: 2 Jullie zijn opgeblazen,

1 Corintiërs 5: 6 Jullie roem deugt niet.

In vers 2 staat fier overeind hun reactie op deze roddel. Opgeblazenheid. Geen empathie met deze man, oftewel geen verdriet. Nee, ze richten zich op zichzelf en zij waren in hun eigen oordeel echt stukken heiliger, reiner, meer toegewijd, meer afgezonderd dan dit ernstige voorbeeld in hun midden.

Hier in vers 2 begint dus helder en duidelijk het onderwerp “*zuurdeeg*” en dus niet in vers 1. Zuurdeeg (het boze) moest worden weggedaan, niet die man. Nee, het gaat hier helemaal niet over zo'n vreemde opdracht van God om een mens weg te doen. Wel zo vanzelfsprekend natuurlijk. Waar God nou juist de grootste en ellendigste zondaar zoekt om aan Zijn hart te brengen, verkondigt Hij echt niet dat Zijn gelovigen de eerste de beste, die niet voldoet aan hun heiligheid de groep uit moeten jagen.

Het draait om zuurdeeg. Maar wat is zuurdeeg? En dan natuurlijk de logische vraag die daar vanzelfsprekend uit voortkomt: Wat wil het dan zeggen dat wij ongezuurd zijn?

Zonder zuurdeeg, oftewel deeg van een dag oud, krijg je geen lekker luchtig brood. Zuurdeeg is geen deeg meer. Het is deeg dat aan het bederven is en juist dat kan goed gebruikt worden om het meelproduct zo lekker luchtig te maken. Een brood van alleen maar deeg, dus zonder zuurdeeg, als zodanig is zo compact dat het niet prettig weg te krijgen is.

Laten we het maar gewoon zo noemen als dat het is: Onze smaak is verwend met bedorven deeg. Wellicht dat de Engelsen in hun taal daarom ook bij verwend zijn gewoon over “*Spoiled*” zijn spreken, oftewel “*Bedorven*”.

God schenkt ons de waarheid, de hele Schrift zelf en daarbij ook het levende Woord, Christus Jezus, Gods Zoon, als de waarheid. Dat is voor ons verweende (bedorven) bekkie veel te compact. Dat is voor ons

mensen niet weg te slikken. Dus denken we: “*We voegen er wat deeg van de vorige dag aan toe*”. Welke waarheid hebben we gisteren ontdekt? We leggen het vast en wij, als groep erkennen dit als de waarheid. Lastig als er dan lui zijn die niet genoeg hebben aan die makkelijk weg te slikken waarheid van gisteren, die zo heerlijk luchtig is. Wij zijn trots op die waarheid van gisteren. Wij hebben het vast gelegd en daar kan men ons als groep in het vervolg aan herkennen.

We waren al gestuit op die zich geestelijk superieur voelende gelovigen daar in Corinthe.

Ten eerste waren zij zo ontegenwoordig rein en heilig. O mensen, wat vonden ze zichzelf geweldig goed. Ze zagen natuurlijk ook minder goed meegaande reine mensen. Nee, die vonden ze zeker niet zo kuis als dat ze zelf waren. Dat waren slechte gelovigen naar hun oordeel. Daar kon je toch niet mee omgaan? Die konden beter uit de groep gesmeten worden. O, wat hadden die reine (schijn)heiligen zich opgeblazen. (even voordat je denkt dat ik anderen veroordeel. Ik ben het grootste deel van mijn leven zo’n huichelaar geweest. Gods liefde en genade bleef onverminderd doorgaan. Ik was echter opgeblazen). Ten tweede hadden zij hun eigen verouderde waarheid op schrift gesteld om zich naar te richten. Mocht er uit de Schrift iets nieuws ontdekt worden, dat daar tegenin ging, dan konden zij met de persoon, die deze nieuwe ontdekking doet geen contact hebben. Het oude zuurdeeg, oftewel “*Opgeblazen*”.

Hier volgt even Paulus getuigenis over dit hele opgeblazen gebeuren in Corinthe.

1 Corintiërs 4:6 Opdat niemand zich OPBLAAST vóór de één en tegen de ander.

1 Corintiërs 4:18-19 Sommigen zijn OPGEBLAZEN, alsof ik niet naar jullie toe zou komen. Maar ik kom spoedig naar jullie toe, als de Heer het wil, en ik zal kennis nemen niet van de woorden van die OPGEBLAZEN mensen, maar van hun kracht.

1 Corintiërs 5:2 Jullie zijn OPGEBLAZEN, jullie hebben niet om hem getreurd, zodat hij, die deze daad begaan had, uit jullie midden opgenomen was.

1 Corintiërs 8:1 De kennis BLAAST OP, maar de liefde sticht.

1 Corintiërs 13:4 De liefde is niet OPGEBLAZEN,

2 Corintiërs 12:20 Ik ben bang, dat als ik kom, ik jullie niet zó vind als ik wens en ik door jullie zó gevonden word als jullie niet wensen; dat er misschien twist, naijver, toorn, partijzucht, laster, kwaadsprekerij, OPGEBLAZENHEID of verwarring is;

Tja, al dat zuurdeeg is het grote onderwerp van 1 Corinthe 5. Dat zuurdeeg, dat opgeblazen zijn, dat zichzelf zo superieur voelen boven de ander. Dat bespreekt Paulus als datgene wat er niet kan zijn. Daarom noemt Paulus ons ook ongezuurd. Maar hoe kan Paulus dat nou schrijven terwijl hij gelijk ook stuit op al die opgeblazenheid? Het onderwerp voor een volgende studie.

3. Wat is nou echt zuurdeeg?

1 Corinthe 5: 7 Jullie zijn ongezuurd. Want ons pascha, Christus, is geslacht.

Weten we het eigenlijk wel dat wij helemaal niet gezuurd zijn? Wie zijn dat volgens deze uitspraak van Paulus? De mensen, die Paulus hier aanspreekt als de `Jullie`. Daar begint Paulus mee. Ook de `Ons` zijn dat. Dat is namelijk waar Paulus de tekst verder mee afmaakt. God heeft ons dus allemaal, zowel die mensen, die hier opgeroepen worden om dat zuurdeeg weg te doen als die man, over wie geroddeld wordt dat hij zich aan seksuele uitspattingen had uitgeleverd als al de overige mensen, God heeft ons allemaal aan Zijn waarheid verbonden. Er is dus in principe dankzij het werk van Christus helemaal niks opgeblazens aan ons mensen. We kunnen dus echt zomaar feest vieren!

Daar waar ik het echter van mezelf verwacht, daar blaas ik me in de praktische zin dus gelijk weer op. Ik denk bijvoorbeeld dat ik God gevonden heb in tegenstelling tot onze buurvrouw, die nog niks weet van onze God. Ik ben weer aan het opblazen terwijl ik ongezuurd ben dankzij Christus. Ik denk bijvoorbeeld aan mijn keuze voor Jezus, waar mijn collega nog helemaal niks van weten wil. Daar ben ik weer bezig met opblazen en roemen. Ik zie burens in mijn directe omgeving die samenwonen zonder getrouwd te zijn terwijl ik momenteel al 44 jaren met dezelfde vrouw gehuwd ben en ik vergelijk, ja blaas. "O, o, o, wat heb ik het er tot nu toe goed vanaf gebracht als ik het vergelijk met de mensen in de wereld!" Ik knal zowat van trots! "Maar", zeg ik er dan wel gelijk achteraan, "Ik doe dit allemaal voor de Heere!" En ik knal uit elkaar van opgeblazenheid! Ik lijk dat zuurdeeg, dat het compacte brood zo lekker luchtig maakt, weer ijverig te gebruiken.

Ja, de wens is de vader van de gedachten. Ik hoop in zo'n geval maar dat ik snel knap en dus ontdek hoe ik voorbij ga aan het resultaat van het werk van Christus. Tjonge, denk je eens in dat je God voor dat trotse eigenzinnige handelen van ons zou kunnen spannen. Nou, dat is nou precies wat ik jaren gedaan heb en God is altijd doorgegaan met Zijn werk in en aan mij uit genade. Hij trok zich niks aan van mijn zuurdeeg. Alles, echt alles is het werk van Christus. Wat een geweldige rijkdom heeft dat allemaal tot stand gebracht dat we allemaal ongezuurd worden genoemd!

Maar wat is nou eigenlijk zuurdeeg? Het wordt nou toch eens tijd om wat dieper op dat zuurdeeg in te zoomen. Dankzij het werk van Christus waren deze gelovigen volkomen ongezuurd. Daar heb je ons volkomen rein zijn in Christus. Dat kan niemand ongedaan maken. Eens voor altijd is dat werk volbracht! Toch kunnen blijkbaar die ongezuurde gelovigen zich intensief met zuurdeeg bezig houden.

Welk kenmerk heeft het zuurdeeg bij deze Corinthiërs?

1 Corintiërs 5:6-9 Jullie roem deugt niet. Weten jullie dan niet dat een beetje ZUURDEEG het hele deeg ZUUR maakt? Ruim het oude ZUURDEEG op, omdat jullie vers deeg mogen zijn, want jullie zijn toch zeker ongezuurd? Want ook ons Pascha, Christus, is geslacht. Laten wij daarom door blijven feesten, niet met oud ZUURDEEG, ook niet met ZUURDEEG van slechtheid en boosheid, maar met ongezuurd brood van oprechtheid en waarheid.

Zie je de botsing tussen wat we in werkelijkheid zijn dankzij het werk van de Heer en de praktijk, die we dan toch weer oppikken? We zijn een vers deeg. Dat zijn we dankzij het feit dat we allang ongezuurd zijn. Dat ongezuurd zijn is nou ook juist de oorzaak voor dit feest dat maar door blijft gaan. Eigenaardig dat wij er dan telkens maar weer zuurdeeg aan denken te moeten toevoegen!

Wat is er nou eigenlijk aan de hand in deze groepering in Corinthe? Er is sprake van.....

- 1^e. Een beetje zuurdeeg
- 2^e. Het oude zuurdeeg
- 3^e. Zuurdeeg van slechtheid
- 4^e. Zuurdeeg van boosheid

Het 1^e punt: Een beetje zuurdeeg

Dit vinden we niet alleen in Corinthe, maar ook in Galaten.

Galaten 5:9 Een beetje ZUURDEEG VERZUURT het hele deeg.

Paulus geeft gelijk bij de start van de brief aan Galatië al aan waar de schoen wringt.

Galaten 1: 6 Ik verbaas me erover, dat jullie zo snel van Hem, die jullie door de genade van Christus geroepen heeft, overgaan naar een ander (in essentie) evangelie, dat geen ander(-soortig) is; maar er zijn sommigen die jullie in verwarring brengen en het evangelie van Christus willen verdraaien.

Die sommigen, die deze gelovigen in verwarring brachten, noemt Paulus binnengeslopen valse broeders. Maar waar zijn die valse broeders op uit?

Galaten 2: 4-5 De binnengeslopen valse broeders, die zich binnengedrongen hadden om onze vrijheid te bespieden, die wij in Christus Jezus hebben, met het doel ons tot slavernij te brengen.

Ze willen gelovigen, die de vrijheid in Christus ontdekt hadden, opnieuw hun vrijheid beroven en hen dus tot slavernij brengen. (Ik zal je eerlijk zeggen dat ikzelf me daar ook jaren door heb laten inpakken. Op de één of andere manier past dat uitsloven voor God ons veel makkelijker dan het alleen maar van genade te verwachten.)

Paulus gaat vragen stellen in Galaten om die vrijheid in Christus weer boven tafel te krijgen.

Galaten 3: 2-3 Hebben jullie de Geest ontvangen op grond van de werken van de wet of op grond van de prediking van het geloof? Zijn jullie zó onverstandig? Jullie zijn in de Geest begonnen, willen jullie nu in het vlees volmaakt worden?

Die valse broeders hadden dus slechts een klein beetje zuurdeeg in het deeg gestopt. Zuurdeeg in de vorm van wettisch een zware verantwoording op de schouders leggen, een verantwoording die je niet kan dragen en die ook in het geheel niet onze verantwoording is. Waar het wel lijkt te lukken, waar je dus wel een beetje in de goede richting lijkt te komen, daar zie je de werking van het zuurdeeg in de trots en de hoogmoed van opgeblazen, zeer geestelijke, standjes, maar ook waar de mens helemaal radeloos is van de onmogelijke opdracht, daar zie je de wanhopige uitwerking van datzelfde zuurdeeg. Maar een klein beetje, maar het is genoeg om een groep te krijgen, die met de borst vooruit neerkijkt op de groep, die beseft dat die verantwoording te zwaar op de schouders drukt.

Galaten legt het uit. In Corinthe zien we de uitwerking. De roddels gaan rond. Er is een man, die de verantwoording niet aankan en waar de groep, die in hun eigen oordeel zichzelf toch al een heel eind op weg vindt zijn, hoogmoedig op neerkijkt. Een beetje zuurdeeg dat het hele deeg zuur maakt.

Een beetje zuurdeeg. We hebben hier in dit eerste voorbeeld van zuurdeeg dus iets wat eigenlijk geen naam mag hebben. Het is toch zeker alleen maar een klein beetje? Het is zowel in Galaten als in Corinthe toch niet iets overweldigends? Nee, het is maar een ietsjepietsje vertrouwen stellen op de eigen inbreng voor God. Het is niet die bakladingen zelftrots, waar de mensheid in oefent (Tjakka) om in de wereld een geweldige topper te zijn. Nee, zo zitten wij niet in elkaar. Een klein beetje maar. We willen namelijk wel nog graag iets doen voor de Heer. Al is het maar onze dienst in de kerk. Al is het maar dat ik een keuze voor de Heer maak. Al is het maar dat ik me gehoorzaam laat dopen. Het gaat alleen maar om een heel klein beetje! En dat nog voor God ook!

Een beetje maar.

Mattheüs 13:33 Een andere gelijkenis sprak Hij (Christus Jezus) tot hen: Het koninkrijk der hemelen is gelijk aan ZUURDEEG, dat een vrouw nam en in drie maten meel verborg, totdat het helemaal DOORZUURD was.

Ach het was maar een kruimeltje zuurdeeg, dat deze vrouw in die drie maten meel stopte. Dat meel was ongezuurd. Dat meel, dat deugde! Wat kan je van dat meel zeggen?

1 Corinthe 5: 7 Jullie zijn ongezuurd. Want ons pascha, Christus, is geslacht.

Er is reden om feest te vieren, maar pas op. Daar komt een dametje aan met slechts een kruimeltje zuurdeeg. Je kan het ook zo zeggen, zoals het in Galaten verwoord werd: *“Pas op! Daar komen binnengeslopen valse broeders aan, die het plan hebben om ons tot slavernij te brengen.”*

Ja, ik weet het! Het gros van de christenheid, inclusief het merendeel van de evangelische wereld, ziet bij deze gelijkenis plotseling iets totaal anders in dat zuurdeeg. Men ziet daar het evangelie in, dat dankzij de verkondiging door ons mensen de hele wereld zal doorzuren. Een vreemde symboliek om Gods blijde nieuws te zien als een zuur dat alles aanvreet en alleen maar alles tot gebakken lucht maakt. Je moet daarbij dan ook eventjes vergeten dat wij dankzij het Passcha ongezuurd zijn. Zijn we dan dankzij Christus werk zonder het evangelie? Maar ja, zo ziet men het dus. Waar zit het draaipunt, waar deze gedachte de verkeerde hoek omzwaait?

Men leest het volgende:

Mattheüs 13:33 Het koninkrijk der hemelen is gelijk aan ZUURDEEG,

Gelijk concludeert men haast automatisch dat het koninkrijk der hemelen iets wegheeft van zuurdeeg. Deze conclusie herhaalt zich trouwens ook bij al die andere gelijkenissen. Kijk maar wat men leest:

Mattheüs 13:24 Het koninkrijk der hemelen is gelijk geworden aan een mens die goed zaad in zijn akker zaaide.

De automatische conclusie, die men trekt, is dat deze zaaier het koninkrijk der hemelen is.

Mattheüs 13:31 Het koninkrijk der hemelen is gelijk aan een mosterdzaad,

De automatische conclusie is ook hier weer voor de meeste lezers dat zo'n mosterdzaadje het koninkrijk der hemelen is.

Wat men dus doet is dat men het direct erop volgende woord als de verklaring ziet van wat het koninkrijk der hemelen nou eigenlijk is. De Heer vertelt echter gelijkenissen. Dat zijn leringen in verhalende vorm. Het hele verhaal (de hele gelijkenis) is dan ook de inhoud van wat dat koninkrijk der hemelen nou feitelijk is.

Hoe lees ik het dan ook?

Mattheüs 13:33 Het koninkrijk der hemelen is gelijk aan:

De hele hierop volgende zin neem ik als hetgeen waar het koninkrijk der hemelen aan gelijk is:

ZUURDEEG, dat een vrouw nam en in drie maten meel verborg, totdat het helemaal DOORZUURD was.

Er is echter iets wat het overduidelijk maakt waardoor men de betekenis van die gelijkenissen niet ziet.

Mattheüs 13:13 Ik (Christus Jezus) spreek tot hen in gelijkenissen opdat zij ziende niet zien, en horende niet horen, en niet verstaan.

Heel simpel: De Heer heeft hun oren gesloten en met het doel dat ze het maar niet zouden begrijpen sprak de Heer in gelijkenissen. Tja, stel die vraag nou eens: "Waarom sprak de Heer in gelijkenissen?" Geheid dat je het tegenovergesteld antwoord krijgt.

Nu weer terug naar die gelijkenis van dat hele kleine beetje zuurdeeg. Er hoort er nog eentje bij, die over het mosterdzaadje. Eigenlijk sprak de Heer hier een duet van twee gelijkenissen uit, een soort tweeling-gelijkenis. Ik zet ze hier even bij elkaar.

Mattheüs 13:31-33 Een andere gelijkenis hield Hij (Christus Jezus) hun voor en Hij zei: Het koninkrijk der hemelen is gelijk aan een mosterdzaad, dat een mens nam en zaaide in zijn akker; het is wel kleiner dan alle zaden, maar als het is opgegroeid is het groter dan de moeskruiden en wordt een boom, zodat de vogels van de hemel in zijn takken komen nestelen. Een andere gelijkenis sprak hij tot hen: Het koninkrijk der hemelen is gelijk aan ZUURDEEG, dat een vrouw nam en in drie maten meel verborg, totdat het helemaal DOORZUURD was.

Ben je een beetje bekend met zaadjes en wat daaruit groeit? Nou, een boom krijg je echt van zijn levensdagen niet uit zo'n mosterdzaadje! Nee, het wordt een struik van hooguit drie meter. Een boom heeft de pretentie daar bovenuit te torenen. Nee, dit wordt echt wel degelijk een boom volgens de gelijkenis van de Heer. Maar wel een hele gekke boom dan, namelijk een boom die nergens bestaat want een mosterdzaadje groeit altijd alleen maar uit tot een struik. Dus hier is sprake van een uit de kluiten gegroeide mosterdboom. Je kan het net zo goed een monsterboom noemen. Mocht je dan ook nog even naar Christus uitleg over die vogels van de hemel willen kijken, dan schrik je jezelf toch wel helemaal te pletter.

Mattheüs 13: 4 Terwijl hij zaaide viel een deel langs de weg; en de vogels kwamen en aten het op.

Mattheüs 13: 19 De boze komt en rooft weg wat in zijn hart gezaaid was; deze is het die langs de weg gezaaid is.

In al de heerschappij van de hemel hier op aarde, oftewel het koninkrijk der hemelen, heb je dus een zaadje dat tegen alle normale natuurwetten in tot een grote monsterboom uitgroeit, waar de boze zich in nestelt. Diezelfde lijn wordt ook getekend als de Heer begint te spreken over dat kleine beetje zuurdeeg. Je hebt de basis: Dat is het gezonde, ongezuurde meel. Dat is reden voor een feestje! Maar een klein beetje zuurdeeg (een klein beetje eigen menselijke inspanning) wordt eraan toegevoegd en het blaast zich op tot gigantische proporties. Het verrottingsproces vertoont zich in al de gebakken lucht. Trots, hoogmoed, neerkijken op de ellendeling, die zich niet aan hun hoge normen weten te houden. Het menselijk instituut, dat wij als mensen hier op aarde gevormd hebben om God te dienen wordt in deze gelijkenissen in al zijn afzichtelijke lelijkheid omschreven.

*1 Corintiërs 5:6 Weten jullie dan niet dat een beetje **ZUURDEEG** het hele deeg **ZUUR** maakt?*
*Galaten 5:9 Een beetje **ZUURDEEG VERZUURT** het hele deeg.*

Maar mensen, besef goed!!!:

1 Corinthe 5: 7 Jullie zijn ongezuurd. Want ons pascha, Christus, is geslacht.
Dit staat als een huis want dit is wat Christus heeft bewerkt!

4. Het oude zuurdeeg

1 Corinthiërs 5:6-9 Jullie roem deugt niet. Weten jullie dan niet dat een beetje ZUURDEEG het hele deeg ZUUR maakt? Ruim het oude ZUURDEEG op, opdat jullie vers deeg mogen zijn, want jullie zijn toch zeker ongezuurd? Want ook ons Pascha, Christus, is geslacht. Laten wij daarom door blijven feesten, niet met oud ZUURDEEG, ook niet met ZUURDEEG van slechtheid en boosheid, maar met ongezuurd brood van oprechtheid en waarheid.

In de vorige studie zijn we ingegaan op het eerste kenmerk van het zuurdeeg, dat ons tegemoet komt in dit Bijbelgedeelte.

1^e. Een beetje zuurdeeg

We hebben nog drie kenmerken te gaan:

2^e. Het oude zuurdeeg

3^e. Zuurdeeg van slechtheid

4^e. Zuurdeeg van boosheid

1 Corinthiërs 5:6-9 Ruim het OUDE ZUURDEEG op, opdat jullie vers deeg mogen zijn, want jullie zijn toch zeker ongezuurd?

Het aparte is dat het opruimen van het OUDE zuurdeeg in de meeste gevallen gezien wordt als het verwijderen van die man over wie gekletst werd. Wat is de echte inhoud van deze uitspraak van Paulus?

1/ Nou wijst dat werkwoord “opruimen” inderdaad op een reiniging van binnenuit naar buiten toe. Twee delen: “Ek” - betekent “naar buiten toe”. “Kathairo”- betekent “reinigen”.

2/ Het werkwoord staat in de gebiedende wijs. Het draait er dus ook echt om dat dit daadwerkelijk gebeurt.

3/ Dit werkwoord is vervoegd in de bedrijvende vorm, dus niet de lijdende vorm. Het draait hier dus niet om een handeling die een gelovige als zodanig ondergaat. Het gaat dus wel degelijk om een handeling, die de gelovige zelf hier dient uit te voeren.

Maar dan....

4/ In welke tijdsvorm denk je dat dit werkwoord staat? Eigenlijk gaat men, zoals ik hierboven al schreef, ervan uit dat het hier gaat om het verwijderen van die man, die het onderwerp van de roddel is in die groep in Corinthe. Dan had deze opdracht heel simpel gewoon in de tegenwoordige tijd gestaan. Dan pakt men namelijk die man bij kop en kont, zet hem buiten de deur en klaar is kees. Dat zou het uitvoeren van een opdracht in de tegenwoordige tijd zijn. Maar dat staat er niet!!!

1 Corinthiërs 5:6-9 Ruim het OUDE ZUURDEEG op,

Deze opdracht staat in de aorist, oftewel het is een handeling, die op een bepaald tijdstip begint en verder blijft doorgaan. Bij die man zou het echter simpelweg zijn dat als die eenmaal buiten de poort staat, die handeling ook voorbij is. Kijk, dat past niet in die tijdsvorm van de aorist. Maar het gaat ook helemaal niet over die man. Het gaat over het zuurdeeg. Ja, het draait allemaal om het OUDE zuurdeeg. Die man was dus niet het onderwerp dat voortdurend buiten de deur van de kring gelovigen gehouden moest worden. Er moest iets anders buiten gehouden worden, namelijk dat OUDE zuurdeeg.

De sprong dat zuurdeeg simpelweg zonde is wordt vrijwel overal gemaakt zonder dat daar blijkbaar een Bijbelse onderbouwing voor nodig lijkt. Ik ben bijvoorbeeld nog nergens een grondige woordstudie tegengekomen van waaruit die link, die altijd getrokken wordt, ook echt bewezen wordt. Ik ben ook nog nooit een Schrift met Schrift vergelijking tegen gekomen die aangeeft dat het zuurdeeg de zonde is. Deze (mis-)sprong naar zonde wordt dan ook nooit gemaakt betreffende de zonde in de betekenis van het missen van het doel, wat de letterlijke betekenis is.

In de lijn van uitleg, waarbij het zuurdeeg zou staan voor praktisch zondegedrag, wordt de hele gedachte dat er van God uit een antwoord op de zonde is gekomen totaal overgeslagen.

Hier volgt een summiere opsomming van het Bijbels getuigenis dat God definitief heeft afgerekend met zonde:

2 Samuël 12:13 Yahweh heeft jouw zonde weggenomen,
 Psalmen 103:10 God doet ons niet naar onze zonden, en vergeldt ons niet naar onze ongerechtigheden.
 Jesaja 1:18 Al waren jouw zonden als scharlaken, zij zullen wit worden als sneeuw, al waren zij rood als karmozijn, zij zullen worden als witte wol.
 Jesaja 6:7 Je misdaad is van jou geweken, en je zonde is verzoend.
 Jesaja 38:17 Al mijn zonden hebt U achter Uw rug geworpen.
 Jesaja 43:25 Ik delg jouw overtredingen uit om mijnentwil, en denk niet meer aan jouw zonden.
 Jesaja 44:22 Ik delg je misdaden uit als een wolk, en je zonden als een nevel:
 Jeremia 31:34 Ik vergeef hun misdaad en denk nooit meer aan hun zonde.
 Micha 7:18 Waar is een God zoals U, die de zonden vergeeft en de misdaad kwijtscheldt?
 Micha 7:19 Hij zal onze misdaden uitdelgen en al onze zonden in de diepten van de zee werpen.
 Zacharia 3:4 Ik heb je zonde van jou weggenomen en heb je feestkleden aangetrokken.
 Lukas 5:24 De Zoon des mensen heeft macht op aarde om de zonde te vergeven.
 Johannes 1:29 Het Lam van God, dat de zonde van de wereld wegneemt.
 Romeinen 5:20 Waar de zonde toenam, daar is de genade meer dan overvloedig geworden;
 Romeinen 5:21 Zoals de zonde geheerst heeft door de dood, zo zal ook de genade heersen door gerechtigheid tot in het leven van de aïon, door Jezus Christus, onze Heer.
 Romeinen 6:6 Onze oude mens is met Christus gekruisigd is, zodat het lichaam van de zonde te niet gedaan is, waardoor wij niet meer de zonde dienen.
 Romeinen 6:7 Wie gestorven is, die is vrij van de zonde.
 Romeinen 6:10-11 Dat Christus gestorven is, dat is Hij voor de zonde eenmaal gestorven; en dat Hij leeft, dat leeft Hij voor God. Zo is het net zo bij jullie, reken ermee dat je dood bent voor de zonde, maar levend voor God in Christus Jezus, onzen Heere.
 Romeinen 6:18 Wij, die vrijgemaakt zijn van de zonde, zijn daarmee dienstknechten van de gerechtigheid gemaakt.
 Romeinen 6:22 Wij zijn nu van de zonde vrijgemaakt, en dus dienstbaar aan God gemaakt,
 Romeinen 8:2 De wetmatigheid van de Geest van het leven in Christus Jezus heeft mij vrijgemaakt van de wetmatigheid van de zonde en van de dood.
 1 Corinthiërs 15:3 Christus is gestorven voor onze zonden, naar de Schriften;
 2 Corinthiërs 5:19 God was in Christus, de wereld met zichzelf verzoenende, door hun overtredingen hun niet toe te rekenen,
 Hebreëën 9:26 Hij is eenmaal geopenbaard om de zonde teniet te doen.
 Hebreëën 10:17 Hun zonden en hun ongerechtigheden zal Ik absoluut niet meer aan denken.
 1 Johannes 2:2 Christus is een verzoening voor onze zonden; en niet alleen voor die van ons, maar ook voor de zonden van de hele wereld.
 Okay mensen, is dit concreet of niet?

1 Corinthiërs 5:6-9 Ruim het **OUDE ZUURDEEG** op,

Als we deze altijd maar doorgaande opdracht opvatten alsof wij nu ons best moeten doen telkens weer onze zonde op te ruimen, dan is de volgende vraag van Paulus uitermate actueel:

Romeinen 6:2 Hoe zouden wij nu, die aan de zonde gestorven zijn, daarin nog leven?

Dat is toch zeker absoluut uitgesloten? De vraag blijft dus staan: Wat is dat **OUDE** zuurdeeg?

Natuurlijk is dat oude zuurdeeg, dat we nu in deze studie als het tweede kenmerk onderzoeken, precies hetzelfde zuurdeeg als het kleine beetje zuurdeeg dat we in de vorige studie als eerste kenmerk bekeken. Dat vervalt dus niet. Dat blijft staan. We breiden het nu alleen verder uit naar het **OUDE** zuurdeeg.

Het **OUDE** zuurdeeg is exact datgene wat gisteren of eergisteren, of misschien zelfs nog eerder, op de bakplank kwam als een vers deeg. Let nou goed op. Zonde is echt never nooit dat heerlijk, reine, heilige leven geweest dat God werkt in mensen. Zonde is echt absoluut nooit vers deeg geweest. Daar miste het nou juist helemaal het doel voor. Waar komt dat verse deeg dan wel naar voren?

1 Corinthiërs 5:7 Jullie mogen een vers deeg zijn, want jullie zijn toch zeker ongezuurd? Want ook ons Pascha, Christus, is geslacht.

Daar heb je dat geweldige resultaat van het werk van Christus. Wij zijn een vers deeg! Wij zijn volkomen ongezuurd! Ons Pascha, Christus, is namelijk geslacht. Dat is de simpele boodschap van Gods blijde nieuws. Daar verblijd ik me vandaag ontiegelijk in. Morgen wil ik me er ook nog graag in verblijden. Volkomen smetteloos, volkomen rein, wat heerlijk.

Nou goed opletten! Nu komt namelijk die draai, die dan gemaakt wordt, waardoor dat verse deeg plotseling oud zuurdeeg wordt: Ik kijk om me heen en probeer die reinheid vandaag ook te bewaren en al lukt het me niet helemaal, toch breng ik het er, naar mijn oordeel, best goed vanaf. Ik zie daar andere gelovigen, die het er een stuk minder vanaf brengen en ik bespreek dat met broeder en zuster Zussenmezo. De dag daarop zorg ik er nog wat harder voor dat onreinheden me zo weinig mogelijk aankleven en ik hoor dat die anderen het er nog slechter vanaf gebracht hebben. Ik wijs op de noodzaak van reinheid, tenslotte heeft de Heer niet voor niks Zijn leven voor ons gegeven! Ik voel me best trots dat wij als groepje het er zo goed vanaf brengen. Alleen ja, wat moeten we aan met die losers? Zo wordt dat verse deeg van een aantal dagen terug een **ODU** zuurdeeg.

Wat is **ODU** zuurdeeg letterlijk? De basis is gewoon puur, vers deeg. Zonder dat verse deeg zal je nooit ergens het proces kunnen krijgen dat resulteert in zuurdeeg. De basis is dus dat er een zekere mate van kennis van God is, dat men weet heeft van het volbrachte werk van Christus, dat men zich bewust is dat er ergens genade werkt, waardoor er nieuw leven ontstaat.

Zuurdeeg was dus ooit vers deeg, maar het is aan een verrottingsproces blootgesteld. In Wikipedia kan je veel meer over dat proces te weten komen als je "*Fermentatie*" opzoekt. Een heel gebruikelijk proces in de voedselindustrie. Na verloop van tijd kan dit verzuurde deeg in een hoge staat van fermentatie worden toegevoegd aan een vers deeg om daarmee een luchtig brood te kunnen bakken. Zo zit het na verloop van tijd, waardoor je inderdaad kan spreken over **ODU** zuurdeeg.

*Deuteronomium 16: 2-3 Jullie zullen voor Yahweh, jullie God, het Pascha slachten, Jullie zullen dan niets **GEZUURDS** eten; zeven dagen zullen jullie **ONGEZUURDE BRODEN** eten,*
Het Paasfeest werd hier dus ingesteld en daar zaten zeven dagen feest aan vast waarop ze alleen maar ongezuurde broden zouden eten. Eigenlijk heel logisch als we eenmaal het bovenstaande doorhebben. Het Paasfeest spreekt luid en duidelijk over Gods afrekening met de zonde, Gods bevrijding van het volk. Daar moest op gefeest worden en dat dan maar gelijk een hele week lang! Blijf maar doorfeesten! Dan wil je tijdens dat grote feest geen boodschap van verrotting, i.p.v. van wat Yahweh tot stand gebracht heeft onder het volk, hebben. **ODU** zuurdeeg zou daar helemaal niet passen.

God schenkt me hier eventjes een doorgaand feest en daartoe geeft Hij het Pascha met het geweldige resultaat dat we een vers deeg zijn, ongezuurd. Je zou kunnen zeggen alles van het werk van de Heer kenmerkt jou nou helemaal. Er zit niks van eigen inspanning meer bij, geen stukje zuurdeeg. Dat past gewoon niet.

Leviticus 2: 11 Geen enkel offer, dat jullie aan Yahweh brengen, zal met zuurdeeg worden samengesteld;

Bedenk dat elk offer in de Joodse eredienst wijst op een aspect van het werk van de Heer voor ons. Daar past geen **ODU** zuurdeeg bij. Daar past dus geen verrottingsproces van ons menselijk aandeel in het pure verse deeg bij.

Het feit dat het zuurdeeg daadwerkelijk **ODU** genoemd wordt illustreert de doorgaande corrumperende werkzaamheid van onze menselijke inbreng in de evangelieboodschap. Akkoord, ik gaf aan dat er nooit concrete Bijbelse grond gegeven wordt om aan zondedaden te denken, maar dan mag je vanzelfsprekend wel verwachten dat ik nu wel met Bijbelse grond kom om aan te tonen dat het **OUDE** zuurdeeg wijst op een verrotting, oftewel een verdraaiing van de boodschap, die ooit als vers deeg begon.

*Mattheüs 16:6 Jezus zei: Pas op voor het **ZUURDEEG** van de farizeeën en sadduceeën.*

*Mattheüs 16:11-12 Waarom begrijpen jullie niet dat ik niet over brood spreek: Pas op voor het **ZUURDEEG** van de farizeeën en sadduceeën? Toen begrepen zij dat hij het niet had over het gevaar van **ZUURDEEG** in het brood, maar van de leer van de farizeeën en sadduceeën.*

*Markus 8:15 Hij waarschuwde hen: Pas op voor het **ZUURDEEG** van de farizeeën en voor het **ZUURDEEG** van Herodes.*

*Lukas 12:1 Toen er een schare van vele duizenden bij elkaar gekomen was, zodat zij elkaar stonden te verdringen, begon hij in de allereerste plaats zijn discipelen te waarschuwen: Pas op voor het **ZUURDEEG** van de farizeeën, dat is de huichelarij.*

In Mattheüs 16 blijkt overduidelijk dat het **OUDE** zuurdeeg staat voor een leer. Om precies te zijn ging het hier om een leer van de Farizeeën, Sadduceeën en Herodus. Eigenlijk kan je die drie helemaal niet op één hoop gooien. Die lijnen van denken lopen zo verschrikkelijk uiteen, daar valt geen stampotje van te maken. Maar er is één overduidelijke overeenkomst. Ze hebben een leer gevormd vanuit de basis die God zelf in de Schrift aan Zijn volk heeft overhandigd. Handig, want dan hoef je niet meer terug naar de

basis, de Schrift. Je hebt je eigen waarheid gekookt of gebakken vanuit de grondslag, wat een vers deeg was en nog steeds is. Het duurde eventjes. Tja, je moet dat verrottingsproces natuurlijk wel de tijd gunnen, maar dan heb je ook wat. Laat ik voor de duidelijkheid eventjes vermelden dat ik me hier even liet meeslepen door cynisme. Je hebt namelijk niet meer het verse deeg van Gods woord. Je hebt zo **OUD** zuurdeeg van wetticisme, **OUD** zuurdeeg van rationalisme en **OUD** zuurdeeg van verpolitiseerde godsdienst. Iedereen zo zijn eigen leer, het handvest van “*Dit geloven wij!*”, de officiële kerkleer, geloofsbelijdenis of confessie.

1 Corinthiërs 5:7-8 Ruim het OUDE ZUURDEEG op, opdat jullie vers deeg mogen zijn, Want ook ons Pascha, Christus, is geslacht. Laten wij daarom door blijven feesten,

Er is reden om feest te vieren, mensen! Er is reden om door te blijven feesten! Ons Pascha is namelijk geslacht. Dat is Christus Jezus zelf. Jij bent daardoor ongezuurd, oftewel een vers deeg. Maar veel van die ongezuurde broeders en zusters hadden hier weer hun eigen leer te pakken, waren weer trots geworden op hun eigen inspanning. Hadden eigen menselijk politieke consequenties verbonden aan hun eigen inzichten. Er ontstond weer fermentatie, oftewel verrotting. De ontbinding sloeg weer toe en trots dat men erop was! Het verderf greep om zich heen, maar men proefde het als zuiverheid van leer en keek neer op hen die niet meegingen in dit proces. Er gingen geruchten rond over die en die.

1 Corinthiërs 5:7-8 Ruim het OUDE ZUURDEEG op, opdat jullie vers deeg mogen zijn,
Besef heel goed dat het Pascha geslacht was. Al die mensen waren/zijn ongezuurd. Allemaal! Het staat er zo absoluut. Ik zou het nooit hebben durven beweren als de Schrift zelf dit werk van Christus met zijn resultaten niet zo heerlijk duidelijk had tentoongesteld. Die man over wie geroddeld werd was ongezuurd. Zij, die zich huichelachtig aan de leer van de Farizeeën vastklampten waren ongezuurd. Zij, die zich wijsgerig aan de leer van de Sadduceeën hechtten waren ook al ongezuurd. Ook de Herodianen met hun politieke invulling van de boodschap waren ongezuurd. Maar wie verder kon zonder al die hoogdravende, geestelijke poespas en het dus maar opruimden genoten dat verse deeg ook daadwerkelijk.

Een reactie op deze studie, die ik hier zeker niet wil achterhouden:

“Ik moest denken aan het manna dat elke dag uit de hemel kwam. Elke dag vers manna uit de hemel. En als ze iets gingen verzamelen, zichzelf een voorraadje gingen toe-eigenen, dan werd het waardeloos. Zo lees ik ook deze studie: de genade werkt iedere dag opnieuw zijn leven in ons uit. Wow!”

5. Het zuurdeeg van de farizeeën

1 Corinthiërs 5:6 Ruim het oude zuurdeeg op, opdat jullie vers deeg mogen zijn,

In de vorige studie stonden we al heel even stil bij het zuurdeeg van de farizeeën.

Mattheüs 16:6 Pas op voor het zuurdeeg van de farizeeën.

Mattheüs 16:11 Pas op voor het zuurdeeg van de farizeeën.

Markus 8:15 Pas op voor het zuurdeeg van de farizeeën.

Op zich kunnen we al aardig wat herkenning tegenkomen.

1 Corinthe 5: 2 Jullie zijn opgeblazen,

De Corinthiërs waren opgeblazen. Dat kon je rustig ook van de farizeeën zeggen.

De Corinthiërs waren trots (roemden) op hun eigen geestelijke prestaties.

1 Corinthe 5: 6 Jullie roem deugt niet.

Daar hadden de farizeeën ook een handje van.

De Corinthiërs bespraken onder elkaar de mensen die het godsdienstig niet zo goed deden.

1 Corinthiërs 5:1 Men hoort algemeen van hoererij onder jullie

De farizeeën waren ook ijzersterk in het direct veroordelen van anderen.

Is hier nou alles mee gezegd? Lopen de overeenkomsten hiermee dan ook op zijn eind? We gaan eens kijken waar de Heer Zijn discipelen nou eigenlijk zo ernstig voor waarschuwde met het zuurdeeg van de farizeeën.

Mattheüs 16:12 Toen begrepen zij dat Hij (Christus) ... sprak over het gevaar van (zuurdeeg) de leer van de farizeeën.

Lukas 12:1 Pas op voor het zuurdeeg van de farizeeën, dat is de huichelarij.

Houd dus even vast dat de gelovigen in Corinthe hier worden aangesproken op het oude zuurdeeg (een leer en huichelarij), dat nog bij hen gevonden werd en dat opgeruimd diende te worden.

We zijn als gelovigen gewend aan samenkomsten, sommigen zelfs aan heuse kerkdiensten. Ook de gelovigen in Corinthe waren gewend aan een soort bijeenkomst. Maar hoe herken je dan dat zo'n dienst eventueel gepaard zou kunnen gaan met zuurdeeg, ja, zuurdeeg van de farizeeën?

Op zich is het een eigenaardige uitdrukking dat zuurdeeg van de farizeeën. Ik zou me kunnen voorstellen dat als iemand me zou vragen of wij ook zuurdeeg van de farizeeën hadden, dat ik dan, verrast over de vraag, zou terugvragen hoe hij het graag zou willen meenemen, "*verpakt of in een zakkie?*". Ik vind het dan ook heel logisch dat de discipelen dachten dat de Heer het gewoon over zuurdeeg voor in het brood had, misschien een speciaal merk van de farizeeën.

Wat de Heer bedoelde wordt wat duidelijker vanuit Lucas.

Lucas 12: 1 Kijk allereerst goed uit voor het zuurdeeg van de farizeeën, dat is de huichelarij.

Huichelarij. "*Nou, daar verval ik natuurlijk nooit in!*". O nee? Terugkijkend op al mijn 69 jaren moet ik helaas bekennen dat het nogal op mijn huid zit. Voor ik er erg in heb speel ik het spelletje mee. Hoe? Kijk eens naar een Bijbeltekst met dit woord in de werkwoordsvorm!

*Lukas 20:20 Zij zonden spionnen, die **ZICH VOORDEDEN ALSOF** zij rechtvaardig waren,*

Dat was de Voorhoeve vertaling. Letterlijk staat er dat ze toneelspeelden rechtvaardig te zijn. Het werkwoord "*veinzen*" past daar mooi op. Ga ik nou mijn best doen om voor het oog van iedereen en wellicht zelfs voor het oog van mezelf en God rechtvaardig te zijn, dan geef ik daar mee aan dat ik niet van de werkelijkheid uitga dat ik een rechtvaardige ben dankzij het werk van de Zoon van God, Christus Jezus.

Nee, ik hoef dat helemaal niet te veinzen als een volleerd toneelspeler. Ik ben namelijk allang rechtvaardig in Christus. Ga ik echter niet van die werkelijkheid, die God geschonken heeft, uit dan probeer ikzelf iets dergelijks voor God en mensen ten tonele te brengen. Weet je hoe dat toneelspelen

in het Grieks heet? “*hupocrisis*”. Herken je het? Daar heb je de hypocriet, de huichelaar, oftewel de toneelspeler.

Inderdaad, terugkijkend op mijn leven is er veel toneelspel geweest. Was het alleen al om aan de eis, die ik mezelf als goed christen gesteld had, te kunnen voldoen. Maar besef goed. Ondanks al mijn inspanningen bleef de genade van God altijd werken. Nu mag ik weten: Hier mag ik voluit van genieten. Maar dat deed ik toen niet en ook de farizeeën deden dat niet en ook die gelovigen in Corinthe, die zo opgeblazen waren en roemden over hun eigen prestaties en neerkeken op en kletsten over anderen genoten ook geen sikkepit van die overvloeiende rijkdommen van genade. Dat zelf doen, dat acteren, dat toneelspel, dat functioneert als zuurdeeg, dat al het genot van Gods genade ruïneert.

Wie kan nu dit zuurdeeg van huichelarij ergens ontdekken? Misschien kijk je om je heen, al helemaal klaarstaand om vermaningen uit te delen. Is het dan jammer als je het bij jezelf ontdekt? Nee, want dat kan je ook daadwerkelijk opruimen. Een constatering bij een ander, daar heb je eigenlijk niks aan. Maar hier volgen nog een aantal voorbeelden:

*Mattheüs 23:28 Van buiten lijk je rechtvaardig voor de mensen, maar van binnen zit je vol **HUICHELARIJ**.*

*Marcus 12: 13-15 Zij stuurden enkele farizeeën naar Hem (Christus Jezus) toe om Hem in Zijn woorden te vangen. Maar, omdat Hij wist dat zij **HUICHELDEN**, zei Hij....*

*Galaten 2:13 Met hem (Petrus) **HUICHELDEN** ook de andere Joden, zodat zelfs Barnabas door hun **HUICHELARIJ** werd meegesleept.*

*1 Timotheus 4: 1-3 De Geest zegt uitdrukkelijk, dat in de laatste tijden sommigen van het geloof zullen afvallen door zich af te geven met verleidende geesten en leringen van boze geesten; die in **HUICHELARIJ** leugen spreken en hun eigen geweten dichtgeschroeid hebben. Zij verbieden te trouwen, en gebieden zich van voedsel te onthouden, dat God geschapen heeft om met dankzegging te worden genuttigd door hen die geloven en de waarheid kennen.*

*1 Petrus 2:1 Legt dan af alle ... **HUICHELARIJ**....;*

Dan kwam ik ook nog een heel aparte tekst met precies hetzelfde woord (“*hupocrisis*”) tegen:

*Jakobus 5:12 Vóór alles, mijn broeders, zweert niet, noch bij de hemel, noch bij de aarde, noch enige andere eed. Maar jullie ja is gewoon ja, en jullie nee nee, opdat jullie niet **ONDER HET OORDEEL** vallen.*

Letterlijk staat er: “*opdat jullie niet tot in **HUICHELARIJ** vallen*”. Het grappige is dat dit ook prima valt binnen de gewoon letterlijke betekenis van deze tekst. Waarom ze dan dus ook weer eens een verandering hebben aangebracht? Geen idee!

Hou je van toneelspel? Had je altijd al acteur/actrice willen worden? Dan is misschien religie toch wat voor je. Hypocriet komt regelrecht van het Bijbels Griekse woord “*hupocrisis*”. De primaire betekenis van dit woord is toneelspel. Dergelijke Griekse, maar ook Romeinse, acteurs droegen maskers en verdraaiden hun stem. Je kreeg dus geen enkel idee van wie daar nou eigenlijk achter zaten.

Als de Heer dus spreekt over het zuurdeeg van de farizeeën als dergelijke acteurs, dan geeft Hij daarmee aan dat hun toewijding aan God, hun geestelijk leven, hun hele dienst aan de tempel feitelijk niets anders was dan het spelen van een rol zonder zichzelf ooit bloot te geven. Nou vormden deze farizeeën in de tijd dat de Heer op aarde rondwandelde een soort leidinggevend lichaam binnen het volk Israël. Die positie hadden ze zichzelf toegeëigend. En o, o, wat waren ze me toch een stuk geestelijker en rechtvaardiger dan de overige joden in hun eigen ogen! Logisch, zij zetten zich er ook echt voor in.

Daar hebben we de link. In Corinthe worden de gelovigen opgeroepen om het zuurdeeg weg te doen. Gelovigen, die daar lekker opgeblazen zich hoger achter dan bijvoorbeeld die man, die het voorwerp van hun roddel was. Gelovigen, wiens roem niet deugde, niet omdat ze trots waren op wie ze waren in Christus maar trots op hun eigen veel geestelijker en rechtvaardiger prestaties dan de overigen. Uiteindelijk hebben zij zich er ook echt veel meer voor ingezet!, was hun mening. Daar heb je dat zuurdeeg van de farizeeën.

Die farizeeën hadden zichzelf tot model bevorderd van wat rechtvaardig en godvruchtig was. Christus zag echter het zuurdeeg van aanstelleritus met alle destructieve gevolgen van dien. Zij benoemden zichzelf tot ethisch hoogstaande geestelijkheid, waar ze in het oordeel van de Heer slechts een corrumperend theater waren. De uitwerking van zuurdeeg. De grote opbrengst van eigen inspanning: Een klucht.

1 Corinthiërs 5:6 Ruim het oude zuurdeeg op,

Zuurdeeg: Eigen inspanning. Het is het vlees, oftewel ons eigen werk als mens, dat volgens Paulus in Romeinen 7 ons in de praktijk van het geestelijk leven tot ellendige mensen maakt. Daar is geen ontkomen aan. Ruim het op! Hoe kan dat?

Romeinen 7: 24-25 Ik, ellendig mens, wie zal mij verlossen uit dit lichaam van de dood? Ik dank God (Genade van God) door Jezus Christus, onze Heer!

Het antwoord is genade van God oftewel *“Ik dank God door Jezus Christus, onze Heer!”* Jazeker! Net als dat Paulus hier de Corinthiërs toevertrouwt:

1 Corinthe 5: 7 Jullie zijn ongezuurd. Want ons pascha, Christus, is geslacht.

Dat is onze status in Christus voor God! Maar na Gods antwoord in Romeinen 7: 24-25 komt de volgende tekst:

Romeinen 7: 25 Zo dan, ik zelf dien wel met het gemoed Gods wet, maar met het vlees de wet van de zonde.

De wetmatigheid blijft altijd, ook na dat antwoord van genade, doorgaan dat we met ons vlees uitsluitend de zonde kunnen dienen. Eigen werk loopt daar altijd op uit. Dat is een wetmatigheid in ons vergankelijk bestaan. Telkens opnieuw mogen we zien op dat antwoord *“God zij dank door Jezus Christus, onze Heer!”* Zo tekent Paulus ook in 1 Corinthe 5: 6 die telkens maar doorgaande reiniging van dat oude zuurdeeg door als tijdsvorm de aorist te gebruiken.

Dat zuurdeeg van de farizeeën, die huichelarij oftewel dat toneelspel, dat acteren zit zo ontegenwoordig verweven met ons vlees, met wie we zijn, met wat we kunnen en willen. Telkens als we niet terugvallen op genade en het dus weer van onszelf verwachten komt ons komediespel weer om het hoekje kijken. We doen het goed of we doen het slecht. Doen we het goed, dan vinden we ons heel wat en kijken we neer op zo'n persoon als bijvoorbeeld die man, waar in Corinthe over geroddeld werd. Doen we het slecht, dan voelen we ons een loser en durven nog nauwelijks te bestaan tussen al die heilige, zo ontegenwoordig rechtvaardige broeders en zusters.

Mensen, we zijn geliefden van God! We zijn gigantisch waardevol in Zijn ogen en Hij werkt Zijn overvloedige rijkdommen van genade in en door ons heen. Je bent ongezuurd! God zij dank door onze Heer Jezus Christus!

Vertrouw je toch maar liever op je eigen inspanning? Vind je wellicht dat ik onze verantwoordelijkheid niet serieus neem en dat God wel degelijk een rein en heilig leven van ons verwacht en dat we daar echt wel ons best voor moeten doen? Vind het dan niet eigenaardig hoe de Heer de groep, die tijdens Zijn wandel hier op aarde nou precies die geweldige eigen inspanning ook zo hoog in het vaandel had staan, aansprak?

*Mattheus 6: 2 Als jij nou wat geld aan iemand geeft, laat het dan niet voor je uitbazuinen, zoals **DE HUICHELAARS** doen in de synagogen en op de straten, opdat zij door de mensen geëerd worden.*

*Mattheus 6: 5 Als je nou bidt hè? Bidt dan niet zoals **DIE HUICHELAARS**; want zij houden er van om in de synagogen en op de hoeken van de straten te staan en daar te bidden, zodat de mensen hen goed zien.*

*Mattheus 6: 16 Stel dat jij gaat vasten, sta daar dan niet met zo'n verdrietig gezicht zoals **DE HUICHELAARS**. Zij zetten me toch een zootje mombakkesen op opdat de mensen het goed zullen zien dat zij vasten.*

Zo tekeer gaan tegen deze geestelijke leiders getuigt toch niet van respect?

Zal ik je eens wat vertellen? Ik heb het heel vaak belangrijk gevonden in mijn leven dat mensen beseften wat ik wel voor hen over had. In zekere mate verwachtte ik zelfs wel enige dank daarvoor terug. Niet dat ik het eiste, maar toch.....(huichelaar!). In een bidstond bedacht ik nogal eens net iets beters dan wanneer ik zomaar plompverloren met Vader God zou praten. Uiteindelijk waren er toch wel aardig wat toehoorders. Daar rekende ik wel mee (huichelaar). Tja, over vasten kan ik niet meepraten omdat ik dat nooit heb zien zitten. Maar wat blijkt? Wat een zootje toneelspel in ons gelovig gedrag!!!

Huichelarij! Het zuurdeeg van de farizeeën! Dumpen, die boel! Dus, er is in 1 Corinthe 5 geen sprake van het dumpen van een medegelovige, die het er slechter vanaf brengt dan wij! Nee, er is sprake van het dumpen van dat zuurdeeg. We zijn namelijk ongezuurd!!!!

De wortel van het zuurdeeg van de farizeeën zit trouwens nog een heel stuk dieper dan een oppervlakkig, uiterlijk gedrag. Huichelarij kennen we allemaal, maar het wordt nog iets totaal anders wanneer de standpunten, die bij dat zelfstandig aan de slag gaan thuishoren, tot een vast omlinjnde leer komen. En dat is een ander kenmerk van het zuurdeeg van de farizeeën.

De Heer waarschuwde Zijn discipelen:

Mattheüs 16:6 Pas op voor het zuurdeeg van de farizeeën.

Dat werd niet gelijk opgepikt door Zijn volgelingen, vandaar dat de Heer het nader uitlegt:

Mattheüs 16:12 Toen begrepen zij ineens dat hij hen waarschuwde voor de leer van de farizeeën.

Tja! Herkenbaar? Eerst is het nog maar een bepaald soort gedrag waardoor we proberen op eigen kracht een goed leven voor de Heer zichtbaar te maken. Okay, de Heer zelf noemt het dan wel toneelspel, maar toch: Jij doet je best. Dat mag best wel wat meer gewaardeerd worden! Om het dan wat vastere grond in het geestelijk leven te geven maken we er dan maar een leer van. Nu moet echt iedereen zich er ook aan houden dat we onze verantwoording verstaan in ons geloofsleven! Dit is helemaal ingeburgerd in het christendom en we blazen ons op en roemen en kletsen over hen die ons daarin geestelijk niet bijhouden.

Het zuurdeeg van de farizeeën is niet alleen maar huichelarij gebleven, nee het is tot een vaste grondslag van het geloof geworden in een vaststaande leer. Wee degene die zich daar tegenop stelt! Al is het omdat de Schrift iets anders zou spreken. Tja, nou hebben we ook gelijk de hele natuur van een dergelijke leer te pakken. Zuurdeeg, oftewel het is verrottend deeg. Kijk maar:

*Marcus 7: 1 De farizeeën kwamen bij elkaar om de Heer heen. Toen zagen zij dat sommigen van discipelen van de Heer met onreine, dat is met ongewassen handen, brood aten. Nou eten de farizeeën en al de Joden uitsluitend als zij de handen zorgvuldig hebben gewassen. Dat is omdat zij de overlevering van de ouden (De Talmoed, hun leer) houden. Als zij dan van de markt komen dan eten zij niet, tenzij ze gewassen zijn; en er zijn vele andere dingen waaraan zij zich volgens overlevering houden: wassingen van drinkbekers en kannen en koperen vaten en rustbanken. Toen vroegen de farizeeën en de schriftgeleerden aan de Heer: Waarom wandelen uw discipelen niet naar de overlevering van de ouden (hun leer), maar eten ze het brood met onreine handen? Toen antwoordde Hij hen: Terecht heeft Jesaja van jullie, **HUICHELAAERS**, geprofeteerd, zoals geschreven staat: 'Dit volk eert Mij met de lippen, maar hun hart houdt zich ver van Mij. Tevergeefs vereren zij Mij, door leringen te brengen die geboden van mensen zijn.' (hun leer, de Talmoed). Terwijl jullie het gebod van God verwaarlozen, houden jullie de overlevering van de mensen (hun leer): wassingen van kannen en drinkbekers; en veel meer van dergelijke dingen doen jullie. Hij zei tegen hen: Hoe voortreffelijk doen jullie het gebod van God te niet, opdat jullie je eigen overlevering (hun leer) maar kunnen bewaren.*

Herken je het? Je ontdekt iets in de Schrift. Je bent er dolenthousiast over, maar je wordt uitgespuugd. Waarom? Het strookt niet met de leer. De Heer pakt hier die leer weer eens aan en noemt hen die zich erdoor laten leiden huichelaars, oftewel acteurs. Er wordt godsdienstje gespeeld. Dit is kenmerkend iets wat de ware boodschap laat verzuren, vandaar de benaming zuurdeeg.

Nu ter afsluiting van deze studie over het zuurdeeg van de farizeeën nog even deze vraag: Dit gaat toch allemaal over de tijd dat Christus hier op aarde wandelde? De lessen daar zijn toch specifiek voor Israël? Toch niet voor de gemeente, het lichaam van Christus, dat toen toch nog helemaal verborgen was in God? Ja, inderdaad zijn wij als leden van het lichaam van Christus nog helemaal niet in zicht tijdens die huishouding. Dat houdt absoluut niet in dat Gods handelen in die tijd niet in genade was. Dat houdt ook absoluut niet in dat eigen werk destijds ook gewoon eigen werk was en dus vlees, dat niks geestelijks opbrengt. We zien zelfs juist in Gods lessen over zuurdeeg in de evangeliën de basis van hoe het in beginsel misgaat met de groei van religie tegenover het levende geloof van Christus Jezus door God zelf gewerkt.

1 Corinthiërs 5:6 Ruim het oude zuurdeeg op, opdat jullie vers deeg mogen zijn,

6. Boosheid en oprechtheid

1 Corinthiërs 5:6-9 Jullie roem deugt niet. Weten jullie dan niet dat een beetje ZUURDEEG het hele deeg ZUUR maakt? Ruim het oude ZUURDEEG op, omdat jullie vers deeg mogen zijn, want jullie zijn toch zeker ongezuurd? Want ook ons Pascha, Christus, is geslacht. Laten wij daarom door blijven feesten, niet met oud ZUURDEEG, ook niet met ZUURDEEG van SLECHTHEID en boosheid, maar met ongezuurd brood van OPRECHTHEID en waarheid.

We hebben gekeken naar het beetje zuurdeeg en het oude zuurdeeg en hoe zuurdeeg door de Heer getekend wordt in de gelijkenissen van het koninkrijk der hemelen en hoe het zuurdeeg werkte onder de farizeeën en hoe het feitelijk nog altijd vaak werkt ook in ons leven. Maar nu worden we opgeroepen om feest te vieren, ja meer nog, om door te blijven feesten. Uit dit Bijbelgedeelte blijkt dan dat dit feesten van ons kan plaatsvinden en dat we toch doorgaan met te putten uit oud zuurdeeg, maar ook met te putten uit zuurdeeg van slechtheid en boosheid, maar dat er aan de andere kant ook heel best een heel andere bron kan zijn om vanuit te feesten, namelijk het ongezuurde brood van oprechtheid en waarheid.

Valt het jou in dit Bijbelgedeelte nou ook op dat Paulus zo extra nauwkeurig is in het hanteren van de juiste woorden? Het is hier namelijk niet alleen zomaar een tegenstelling tussen slechtheid en oprechtheid, tussen boosheid en waarheid, maar ook tussen zuurdeeg en ongezuurd brood. Dan valt de nonchalance op van ons als gelovigen wanneer je je een weg surft door de websites. Wat las ik bijvoorbeeld?

“We moeten het oude zuurdeeg van slechtheid en boosheid opruimen zodat we het feest kunnen vieren in oprechtheid en waarheid. Dan staan we tenslotte het zuurdeeg van de Heilige Geest toe om ons als kerk tot iets compleet nieuws te vormen.”

Tja, er staat veel vreemds in dit korte citaat, maar het duidelijkst geeft het de onwetendheid aan van wat zuurdeeg nou feitelijk is. Als in de Schrift het zuurdeeg doorlopend getekend wordt als opgeblazen trots op wat men als mens bereikt heeft, zouden we dit dan zomaar aan de Heilige Geest kunnen verbinden? Zouden we dit dan zomaar als een positieve ontwikkeling binnen de kerk kunnen tekenen? Eigenaardig!

Voorlopig ga ik er nog even niet op in welk feest hier nou eigenlijk bedoeld wordt. Daar komen we later nog wel op terug. Ik denk dat het er hier in dit gedeelte met name om draait dat er gewoon feest gevierd wordt, welk feest het ook maar mag zijn. Waarom? Omdat Christus geslacht is! Omdat we door dat werk van de Heer een vers deeg zijn! Omdat we dankzij Christus ongezuurd zijn!

Ik weet dat wij in de huidige huishouding van God geen uiterlijke vastgestelde feesten vieren. Er staat voor ons niets voorgeschreven. Maar al is er dan in onze huidige tijd van het lichaam van Christus geen officiële aardse feestkalender, we vieren wel groot feest vanwege de geweldige resultaten van het werk van Christus. Dat blijft gewoon doorgaan, ook al is er voor onze hemelse wandel geen aardse kalender van vaste feestdagen. Kijk, dat maakt dit Bijbelgedeelte dan ook zo praktisch, ook voor ons.

Uit welke bron wordt getapt tijdens dit feest? Is dat het zuurdeeg van slechtheid of is het het ongezuurde brood van oprechtheid? De vraag is hier dus heel scherp uit welke bron we putten om dit feest te blijven vieren. Is de bron het zuurdeeg van boosheid of is het toch het ongezuurde brood van waarheid?

Laten we bij de eerste tegenstelling van bronnen beginnen: Het zuurdeeg van slechtheid of het ongezuurde brood van oprechtheid. Het verschil tussen zuurdeeg en ongezuurd brood hebben we al stevig doorgelicht. Nu eens kijken naar de tegenstelling van slechtheid en oprechtheid.

De oprechtheid, wat hier als de bron voor het doorlopende feest wordt opgesomd, is het Griekse vrouwelijk zelfstandig naamwoord “*heilikrineia*”. Hier hebben we weer een samengesteld woord te pakken. Dit woord is een samenstelling uit twee verschillende woorden, “*heile*”, dat op de zon en met name haar warmtestraling wijst, en het woordje “*krino*”, dat we in het Nederlands nogal gemakzuchtig vertalen met “*oordelen*”, maar dat met name op het scheiding aanbrengen of schiften wijst, dus het

resultaat van de werking van die zonnestrallen. Voor dat resultaat had de Griekse wereld ook nog eens een heel apart woord 'sincerus'.

Herken je het Engelse woord voor oprechtheid hier alweer terug? "sincere"? Ja, die twee (Engels en Grieks) zijn hier maar eventjes voor het gemak met elkaar gelinkt. Het Griekse woord 'sincerus' of letterlijk weergegeven in het Nederlands 'zonder was' is afkomstig van een praktijk van de oude Romeinse kooplieden, die aarden en porseleinen vazen te koop aanboden. Was er een vaas met een scheur, dan vulden ze die vaak op met was van dezelfde kleur, zodat de koper niet doorhad dat het om een gescheurde vaas ging. Slimme kopers leerden echter al snel dat ze eerst de vazen een tijdje buiten in de zon moesten zetten. Als de vaas dan een scheur had zou de was smelten en die scheur openbaar komen. Eerlijke kooplieden deden die test dus eerst zelf voordat ze iets verkochten, waardoor zij de naam 'sincerus' kregen, oftewel 'zonder was'.

We proeven al gelijk met dit Griekse woord "heilikrineia" welke richting deze bron voor dit altijd maar doorgaande feest op wijst. Laat de zon maar werken en er blijft puur alleen Gods perfecte oprechtheid over. Ik zou zeggen: "Laat Gods overstromende rijkdommen van genade maar heerlijk doorwerken! Dat is een gigantische bron voor feestviering!"

Drie keer wordt door Paulus dit prachtige Griekse woord "heilikrineia" gebruikt in de Schrift. Telkens is dat dan ook nog eens in zijn schrijven naar de Corinthiërs. Houd de letterlijke betekenis van dit woord in gedachten als we de diverse teksten onder elkaar plaatsen. De eerste tekst kennen we dus al:
*1 Corinthiërs 5: 9 Laten wij door blijven feesten met ongezuurd brood van **OPRECHTHEID** (zonnewarmte die scheiding veroorzaakt).*

Dit bovenstaande zou ons, zonder die letterlijke betekenis erbij, nog niet op een bepaald spoor zetten, maar let nu op de overige twee teksten!

*2 Corinthiërs 1:12 Dit is onze roem: het getuigenis van ons geweten, dat wij (rustend) in eenvoudigheid en **OPRECHTHEID** (zonnewarmte die scheiding veroorzaakt) van God, niet (rustend) in vleselijke wijsheid, maar (rustend) in genade van God, verkeerd hebben in de wereld en in het bijzonder bij jullie.*
*2 Corinthiërs 2:17 Wij vervalsen het woord van de God niet zoals velen; maar vanuit **OPRECHTHEID** (zonnewarmte die scheiding veroorzaakt), als vanuit God, spreken wij, voor het aangezicht van de God, (rustend) in Christus.*

Deze twee teksten met het Griekse woord "heilikrineia" tekenen zo expliciet open en bloot waar deze bron voor staat.

In die eerste tekst begint Paulus met aan te geven dat hij rust in die oprechtheid wanneer hij in de wereld verblijft en met name als hij bij hen is. Paulus praktijk rust dus in die oprechtheid.

A/ Paulus geeft eerst aan wat dit niet is: Het is niet dat hij rust in zijn eigen vleselijke wijsheid.

B/ Paulus geeft ook heel concreet aan wat deze praktijk van rusten in oprechtheid nou wel is: Het is het rusten in Gods genade.

In de tweede tekst geeft Paulus aan dat hij vanuit diezelfde oprechtheid het woord van God spreekt.

A/ Paulus geeft dan eerst aan wat dit niet is: Het woord van God vervalsen.

B/ Paulus geeft ook heel concreet aan wat dit nou wel is: Vanuit oprechtheid spreken is namelijk een spreken vanuit God zelf, een spreken voor het aangezicht van God en ook nog eens een spreken rustend in Christus.

Waarom waren we op zoek naar die oprechtheid en wat dat dan inhoudt? Het ongezuurde brood van oprechtheid wordt hier als de bron van dat steeds maar door kunnen feestvieren door Paulus opgesomd.

*1 Corinthiërs 5: 9 Laten wij door blijven feesten met ongezuurd brood van **OPRECHTHEID** (zonnewarmte die scheiding veroorzaakt).*

Tegenover deze prachtige bron van overvloeiende genade, wat we dus terugvinden in die oprechtheid, staat dat zuurdeeg van slechtheid.

*1 Corinthiërs 5: 9 Laten wij door blijven feesten, niet met **ZUURDEEG** van slechtheid.*

Slechtheid, oftewel kwaad, wordt hier door Paulus tegenover die oprechtheid geplaatst. Nou, dat zouden wij, die gegeten hebben van die boom van de kennis van goed en kwaad, nou nooit doen, hè? Wij plaatsen vrijwel automatisch met ons geweldige inzicht slecht of kwaad simpelweg gewoon tegenover het goede. (Ons oordeel: "Wij doen het goede. Die anderen het kwade") Kijk nou eens naar de Schrift

hoe dit kwaad er daar vanaf komt. Paulus tekent het kwaad, oftewel het slechte, als een onderdeel van de kenmerken van onze hele maatschappij.

*Romeinen 1: 29-31 Vervuld van alle ongerechtigheid, boosheid, hebzucht en **SLECHTHEID**; vol nijd, moord, twist, list en kwaadaardigheid; kwaadsprekers, lasteraars, hatelijk voor God, smaders, hoogmoedigen, grootsprekers, uitvinders van boze dingen, de ouders ongehoorzaam, onverstandig, trouweloos, zonder natuurlijke liefde, onbarmhartig,*

Jazeker, hier heb je een Bijbels hoofdstuk dat heel populair is onder veroordelende gelovigen. Er wordt naar deze tekst gewezen en gelijk "Ohhhhh!" geroepen, "wat een slechte mensen!" ikzelf heb dit Bijbelgedeelte ook altijd anders ingedeeld dan de Bijbel zelf doet. Ik heb ook een ingebeeld superieure periode binnen mijn gelovig zijn gekend. Ik ben ook trots geweest op mijn goede christelijke wandel en keek neer op die ellendelingen, die Paulus hier beschreef. Geen idee had ik dat ik precies eender was! Okay, nou zorg ik voor een explosie! "Precies eender? Maak het nou een beetje! Kom op zeg! Ik vind dit verachtelijk gedrag. Daar wil ik niks mee te maken hebben. Nee, beter nog... Daar heb ik niks mee te maken! Vuile, vieze slechterikken!"

Ja ja, wat staat er nou nog maar verder tussen? Kwaadsprekers?

1 Corinthe 5: 1 Men hoort algemeen van

Ja, er wordt wat afgekletst! Je hoort dit. Je hoort dat. Je praat dit na. Je praat dat na. Je spreekt kwaad van die lui, die je altijd al niet vertrouwd had. Maar nu heb je toch wat gehoord! "Nou, moet je eens horen.....!"

Wat staat er verder nog tussen? Hoogmoedigen?

1 Corinthe 5: 2 Jullie zijn opgeblazen,

Je roemt een eind weg over jezelf. Jij brengt het er echt een stuk beter vanaf dan die slapbakken in dit eerste hoofdstuk van Romeinen! Je oordeelt over die boosheid en al die slechtheid, die je bij die ander ziet. Wat een kwaadaardigheid! Stelletje uitvinders van boze dingen! Je neemt nog eens een echte overwinningsspose aan en zet je vroomste stem op om te oordelen. Vind je dit te ver gaan? Ik had het natuurlijk weer eventjes puur over mezelf, hoor. Ik was zelf die moraalrakker! Ik oordeelde netjes mee over alles wat los en vast zat onder de volgens mij geestelijk mislukten.

Romeinen 2: 1 Daarom ben jij niet te verontschuldigen, o mens, wie je ook bent, die oordeelt; want waarin jij een ander oordeelt, veroordeel jij jezelf; want jij die oordeelt, doet dezelfde dingen.

Tja, ik deed dezelfde dingen! Omdat ik het allemaal vroom toedekte wilde het daarom nog niet zeggen dat het er ook niet was. Al mijn gestrengheid kwam als een boemerang op mezelf terug. En ik geef maar alvast aan dat dit bij jou niet anders zal gaan, keurig vroom volk. Het feit dat jij nog opgeblazen de kerk bemant betekent nog niet dat er ook echt een verschil ligt tussen jou en al dat volk, vooral buiten de kerk, dat je zo veroordeelt.

Tegenover het ongezuurde brood van oprechtheid, de bron tot voortdurend feest, staat het zuurdeeg van boosheid. Tegenover het leven uit genade staat het leven vanuit het altijd nog onveranderde vlees, het zelf voor God aanpakken van je christelijk gedrag. Tegenover het leven regelrecht vanuit God staat de vervalsing, de namaak, de poging het zelf voor God te doen, oftewel de boosheid.

*Efeze 4: 31-32 Alle bitterheid en gramschap en toorn en geschreeuw en lastering is uit jullie midden weggedaan met **ALLE BOOSHEID**. Maar weest ten opzichte van elkaar goedertieren, medelijdend, elkaar genade bewijzend, zoals ook God in Christus jullie genade bewezen heeft.*

Opnieuw staat tegenover de boosheid niet de eigen poging tot goedheid. Het is de genade, die God aan ons bewezen heeft, die hier getekend wordt als de bron van de genade, die nu ook verder doorwerkt. Dat is hetgeen wat opnieuw door Paulus hier tegenover de boosheid geplaatst wordt.

Efeze 4: 31 Het is uit jullie midden weggedaan.

Het zal je wel weer zijn opgevallen dat ik de vorm van het werkwoord hier in deze tekst weer ietsje anders heb ingevuld dan de gebruikelijke vertaling. Men heeft het als een gebiedende wijs opgevat en daar hebben ze ook helemaal gelijk in. Het is hier de gebiedende wijs. Het werkwoord staat echter niet in de tegenwoordige tijd, maar in de aorist. Het is dus iets wat in het verleden begonnen is en zijn uitwerking nog altijd blijft hebben. Die aorist (de tijdsvorm) wijst er dus op dat dit wegdoen in het verleden begonnen is en dat dit nu blijft doorgaan en dat ik daar nu ook nog steeds vanuit mag leven. Het gebiedende voor mij en voor jou zit er dus in dat we er vanuit blijven gaan dat dit alles ook concreet is weggedaan.

We hebben nog niet naar de vorm van het werkwoord gekeken. Zoals het vrijwel door iedereen vertaald wordt krijg je de indruk dat dit werkwoord in de bedrijvende vorm staat. Dat is echter helemaal niet het geval. Het staat in de lijdende vorm. Dat betekent absoluut niet dat wijzelf dat wegdoen volbrengen. Dat had het werkwoord in een bedrijvende vorm moeten staan. Wij ondergaan dit wegdoen. Dat houdt die lijdende vorm in.

Die boosheid staat in dit Bijbelgedeelte dus weer eens tegenover de door God bewezen genade en het wegdoen van al dat eigen werk is niet iets wat wij volbrengen, maar waartoe we door Paulus opgeroepen worden om dat nu ook concreet te ondergaan. Ook dat is dus Gods overvloeiende rijkdom van genade.

Precies hetzelfde komen we in Paulus brief aan Colosse tegen:

*Colossenzen 3:8 Maar jullie, hebt nu ook dit alles afgelegd, namelijk gramschap, toorn, **KWAADHEID**, lastering, vuil spreken uit jullie mond.*

Het is weggedaan. Leef daaruit!

*1 Corinthiërs 5: 9 Laten wij daarom door blijven feesten, niet met **ZUURDEEG** van slechtheid, maar met ongezuurd brood van oprechtheid.*

Ook als antwoord op dit hoofdstuk kwam er een reactie binnen, die ik hier heel graag herhaal:

“Hoe vaak betrap ik mijzelf er niet op: ... *ik hoor bij de goede mensen, die ander is er nog lang niet!*

Wat een zelfverheffing...

“*Ik doe het eigenlijk nog niet zo slecht; maar ach, wat zijn er nog veel stumperds die er maar weinig van bakken...*”

Dit denken heeft niet als bron Gods genade, maar komt voor uit eigen denken; denken dat ik al aardige vorderingen heb gemaakt!

Geweldig, als het besef mag doordringen dat we ALLEMAAL tekort schieten (ook mijn “vrome ik”), maar ook dat wij ALLEMAAL dezelfde bron nodig hebben: overstromende genade.

Dan kan niemand roemen, en als we roemen is het in Zijn genade!”

7. Geen leugen maar waarheid

*1 Corinthiërs 5: 8 Laten wij door blijven feesten, niet met zuurdeeg van slechtheid en **BOOSHEID**, maar met ongezuurd brood van oprechtheid en **WAARHEID**.*

We vonden in eerste instantie dat zuurdeeg van slechtheid al vreemd staan tegenover dat ongezuurd brood van oprechtheid. Pas toen we nader ingingen op de achtergrond van beide woorden bleek er inderdaad een duidelijke tegenstelling in de slechtheid van eigen werk met daar tegenover de oprechtheid van overvloeiende genade. Zal er ook een dergelijke tegenstelling in die twee kenmerken van boosheid en waarheid zitten?

Laat ik nu eens kort door de bocht een link leggen.

*1 Corinthiërs 5: 13 Doet **DE/HET BOZE** uit jullie midden weg.*

Die boosheid in vers 8 en die boze hier in vers 13 zijn toch zeker direct aan elkaar gelinkt? Jazeker! Maar de vraag is natuurlijk: Spreekt Paulus hier over kerktucht? Tekent Paulus hier de rechtvaardiging van een groep mensen, die zich boven andere mensen plaatsen en hen dus maar met een schop onder de achterste uit de groep mikkeren? Zal hoe God zelf handelt ons nou helemaal niks te zeggen hebben?

*Lukas 6:35 De Allerhoogste is goedertieren over de **BOZEN**.*

Tja! Is er dan bewijs dat God daar ook naar handelt? Wel degelijk! Niet alleen de goede mensen schuiven aan bij het bruiloftsfeest van Gods Zoon, ook de boze mensen.

*Mattheüs 22:10 De slaven gingen uit naar de wegen en brachten allen samen die zij vonden, zowel **BOZEN** als goeden; en de bruiloftszaal werd vol gasten.*

Die bozen werden niet uit de bruiloftszaal geknikkerd. Die goeden hadden trouwens ook niet een streepje voor. Het bijwonen van het feest was op onvoorwaardelijke grond, oftewel vanuit genade!

Zodra we nu naar de grondtekst gaan en enkele andere teksten bekijken, die over “*dit boze*”, of “*deze boze*”, spreken dan ontdekken we vrijwel gelijk de tegenstelling, die er is tussen deze boosheid en de waarheid. Wat plaatsen we namelijk ook in ons taalgebruik als iets heel vanzelfsprekends tegenover de waarheid? Dat kan niet anders dan de leugen zijn. Is dat waar het hier ook over gaat?

Als we het Grieks zelfstandig naamwoord “*poneria*”, dat hier in onze vertaling met “*boosheid*” is weergegeven nader onderzoeken, dan vinden we naast dat het voor een uitwerking bij ons mensen voorkomt ook de bron terug:

*Efeziërs 6:12 Onze strijd is niet tegen bloed en vlees, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers van deze duisternis, tegen de geestelijke machten van **DE BOOSHEID** in de hemelse gewesten.*

Hier zijn het de geestelijke machten in de hemelse gewesten, die wij ook tegenkomen als we onze positie in Christus in de hemelse gewesten innemen. Het hele hoofdstuk tekent geen enkele aanval, die wij als geestelijke strijd te voeren zouden hebben. Wij mogen stand houden oftewel blijven staan.

*Efeziërs 6: 11 Doet de hele wapenrusting van God aan, opdat je **STAAN** kan **BLIJVEN** tegen **DE LISTEN** van de duivel.*

We zijn in een positie geplaatst. We staan daar. Nu trekt God ons Zijn eigen wapenrusting aan zodat we in die positie blijven staan (Was het je ooit opgevallen dat Paulus dat hier zo beschrijft? Gods wapenrusting, die wij aan krijgen?). Dat is geen offensieve strijd. Het is ook geen defensieve strijd. Het is feitelijk zelfs helemaal geen strijd van ons. Het is een blijven staan in de positie waarin God ons geplaatst heeft. Het is een staan in de waarheid. Om het nog meer naar ons uitgangspunt te vertalen: Het is een staan in het ongezuurd brood van de waarheid (verderop in deze studie zullen we wel ontdekken wie dat is). Tegenover die waarheid staat de boosheid (oftewel de listen/leugens) van die geestelijke machten in die hemelse gewesten.

We zijn geplaatst in de hemelse in Christus. De concrete realiteit, oftewel de concrete werkelijkheid is Christus zelf, in Wie wij geplaatst zijn. Blijf daar staan. Dat is de waarheid. Daar tegenover komt de boosheid van die geestelijke machten in de listen van satan. Hij is de leugenaar vanaf het begin. Hij liegt

ons een eind voor. Hij is er op uit om ons zicht op die geweldige positie in Christus in de hemelse gewesten van ons weg te nemen met zijn leugens, zijn listen. Blijf staan in de waarheid!

Efeziërs 6: 13 **Neemt de hele wapenrusting van God op, om **TE BLIJVEN STAAN** in de **BOZE** dag, en om, na alles volbracht te hebben, nog steeds **TE STAAN**.**

We worden bekleed met de wapenrusting, die God draagt. Gods eigen wapenrusting! Alles wat kenmerkend voor God is, kan je nu (geestelijk natuurlijk) zien als je naar ons kijkt. Satan met al zijn listen en al zijn boosheid ziet al die kenmerken van God terwijl hij naar jou en mij kijkt. Het is zijn dag. Het is de boze dag. Het is de boze aïon en hij is de god van die boze aïon. Maar hij ziet al die heerlijke kenmerken van God in jou en mij.

Efeziërs 3:10 **Nu (dus echt op dit moment) wordt aan de overheden en de machten (die geestelijke machten van de boosheid) in de hemelse gewesten door de gemeente de veelkleurige wijsheid van God bekend gemaakt,**

We blijven dus gewoon staan. God doet het werk wel door ons heen.

Voor dat zuurdeeg van boosheid hadden wij het Grieks zelfstandig naamwoord “poneria” gevonden. Nu stuiten we hier in Efeze 6: 13 op het broertje van dit Griekse woord, namelijk: “poneros”. Dat is die boze dag. Dat is die dag van de boze, oftewel satan. Dat is de huidige dag dat satan zijn leugen predikt. Nog altijd wordt het boze nieuws verkondigd en helaas vaak zelfs van preekstoelen.

Efeziërs 6: 14 **Staat dan,**

Ja, blijf dan maar gewoon staan! Ga niet in het offensief of in het defensief. Blijf maar gewoon genieten van het plekje waar je uit genade geplaatst bent. Jij staat in de waarheid. De leugen van de boze deert je daar niet.

Wijst inderdaad dat zuurdeeg van boosheid op de leugen van de boze? Zullen we nog enkele Bijbelse getuigenissen beluisteren over die “poneros”, die “boze”?

Mattheüs 5:37 **Laat, het ja dat je zegt, ja zijn, en het neen, neen; wat meer is dan dit, dat is uit **DE BOZE**.**

Waar gaat dit over? Nou, gewoon de waarheid spreken. Ja is dan ja en nee is dan nee. Wat heerlijk simpel hè? Dat is nou waarheid! Je kan daar natuurlijk ook bovenuit gaan. Iets meer vertellen dan de waarheid, oftewel liegen. Kijk, dat komt nou voort vanuit satan, die de leugenaar van den beginne is, oftewel uit de boze.

Mattheüs 6:13 **Leid ons niet in verzoeking, maar verlos ons van **DE BOZE**.**

Er komt nog een profetische tijd dat er een soort verpersoonlijking van satan hier op aarde zal rondlopen. Die persoon krijgt de titel “antichrist”. Zijn optreden wordt uitgebreid door Paulus besproken in het tweede hoofdstuk van zijn tweede brief aan Thessalonica. Dan blijkt dat zijn “anti Christus zijn” niet de betekenis heeft dat hij tegen dat geloof is. Integendeel! Het woordje “anti” wijst namelijk nou juist op het innemen van de plek van het echte, oftewel het ware.

“Anti” betekent gewoon “in plaats van”. Hij gaat zelfs de tempel in en aanvaardt daar de aanbidding alsof hij god is.

Johannes 5:43 **Ik (Christus Jezus zelf) ben gekomen in de naam van mijn Vader en jullie nemen mij niet aan; als een ander komt in zijn eigen naam, die zullen jullie aannemen.**

Wat een leugen!!!! Daar gaat dit “Onze Vader” nou ook daadwerkelijk over. Een gebed ter bevrijding van die boze.

Mattheüs 13:19 **Als iemand het woord van het koninkrijk hoort en het niet verstaat, komt **DE BOZE** en rooft weg wat in zijn hart gezaaid was;**

Het kenmerkend leugenachtige werk van satan. Gods blijde nieuws was gezaaid in het hart en hij rooft het weg. Zo heb ik wel eens een verslag van een kerkdienst gehoord, waarbij de kerkganger aangaf dat de dominee het zaad gezaaid had om, toen het gras opkwam er direct met de grasmaaier overheen te gaan tot echt alles omgeploegd was. Leugen, het kenmerk van de boze.

De Heer gaf ook nog een uitleg van die gelijkenis:

Mattheüs 13:38 **De akker is de wereld; het goede zaad zijn de zonen van het koninkrijk en het onkruid zijn de zonen van **DE BOZE**;**

Jazeker, de leugenaar heeft ook nog zonen. Zullen we eens naar het volgende punt kijken?

We hebben al een kijkje in de keuken genomen van de farizeeën. Daar troffen we namelijk het oude zuurdeeg aan. Hier bij dit kenmerkend leugenachtige van het boze komen ook zij weer om de hoek kijken. De zonen van de boze.

*Mattheüs 7:11 Als jullie dan, die **BOOS** zijn,*

*Mattheüs 12:34 Adderengebroid, hoe kunnen jullie goede dingen spreken, terwijl jullie **BOOS** zijn?*

Hoe kijken wij nu naar de bozen? Laten we maar eerlijk zijn, wij voelen de veroordeling al helemaal vorm krijgen in ons ethische denken. De leugen van de boze heeft een gewillige handlanger in ons vlees. Dat is nou ook precies de oorzaak dat we in het hoofdstuk 1 Corinthe 5 de veroordeling denken tegen te komen van mensen, die het er niet zo goed vanaf brengen als wij. We proeven er dus kerktucht in en laat dat proeven nou juist alles te maken hebben met dat zuurdeeg van boosheid. Maar er is ook het ongezuurde brood van de waarheid. Met welk oog kijkt God nu naar die bozen?

*Lukas 6:35 De Allerhoogste is goedertieren over de ondankbaren en **BOZEN**.*

Hoe kan dit nou? Daar moet je toch zeker helemaal niks mee te maken willen hebben? Ons vlees protesteert echt alle kanten op! Eigenlijk ligt het heel simpel hoe dit nou kan:

Psalmen 145:9 Yahweh is ten opzichte van iedereen goedertieren en Hij ontfermt zich over al Zijn werken.

Jazeker, die leugen van onderscheid maken tussen slechten en goeden krijgen we door die boze machten ingefluisterd daar in onze positie in de hemelse op het moment dat we eigenlijk alleen maar hoeven te blijven staan in al die heerlijkheid, waar God ons in geplaatst heeft.

Er zijn nog een heleboel andere Bijbelteksten waarmee we dit getuigenis over de boze, het boze en de boosheid zouden kunnen aanvullen. Dat wordt dan grotendeels een herhaling van zetten. We gaan nog even wat verder graven. De beide woorden “*poneria*” en “*poneros*” zijn allebei afgeleid van een Grieks grondwoord. Dat bronwoordje is “*ponos*”. Let hier nu heel goed op want dat kleine woordje toont ons nog heel wat meer van de leugen van de boze.

Ben je een beetje gewend aan het opzoeken van de grondtekst in een interlineair? Ben je er ook aan gewend om de Griekse woorden, die je daar tegenkomt, te vergelijken in de Strong Concordant? Ik hoop het wel voor je. Zonder dergelijk gereedschap ben je namelijk redelijk onthand als je toch na wilt gaan wat er echt staat in de Schrift. Ik wil nu namelijk heel graag samen met jou naar de bron van deze twee Griekse woorden “*poneria*” en “*poneros*”, die over de boze, het boze en de boosheid spreken. Welk woord is de bron die op deze leugenachtige boosheid uitkomt?

We hebben “*poneria*” en “*poneros*” reeds te pakken, maar we graven door. Daaronder komen we “*ponos*” tegen. Wat blijkt volgens de Strong Concordant de letterlijke betekenis van dit woord te zijn? “*Harde arbeid, inspanning, moeite en pijn*”.

Maar we graven verder. Als pure bron komen we uiteindelijk uit op “*peno*”, met de letterlijke betekenis van:

“Zwoegen voor het dagelijks bestaan”.

Is harde arbeid een boze bezigheid? Is inspanning foute boel? Is het lijden van moeite en pijn een totaal verkeerde activiteit? Waarom zouden we niet zwoegen voor ons dagelijks bestaan? Nou, ik denk heel eerlijk dat er helemaal geen enkel probleem ligt in de inspanning binnen het gewone maatschappelijke verkeer. Prima als we voor ons gezin harde arbeid, moeite en pijn getroosten. Zodra we echter onze geestelijke status hierin denken te kunnen terugvinden, dan draait die hele “*ponos*” 180 graden voor ons om en blijken we plotseling op “*Boosheid*”, oftewel “*de Boze*” (in de betekenis van de leugenaar) te stuiten.

*Romeinen 10:2 Ik geef hun getuigenis, dat zij **IJVER** tot God hebben, maar niet met verstand.*

*Filippenzen 3:6 Wat **DE IJVER** betreft een vervolger van de gemeente;*

In deze twee teksten gebruikt Paulus het Griekse woordje “*zelos*”. In het Grieks zijn “*ponos*” en “*zelos*” uitwisselbare broertjes. De ijver van “*ponos*” resulteert in boosheid. De ijver van “*zelos*” in nijd. Voor de inspanning van beiden zouden we als mensen hogelijk respect kunnen hebben gezien de enorme inzet en moeite. Maar hier openbaart zich de leugen van de boze dat alles, ook ons geestelijk leven, van onze eigen bedrijvigheid verwacht. Die boosheid is het leunen op vlees, op eigen mogelijkheden, op het zelf kunnen op de verantwoordelijkheid, die wij als mensen voor God innemen. Het is de leugen! Blijf gewoon staan in de positie waar God je gesteld heeft! Dat is Gods waarheid.

Wellicht dat je de nadruk op eigen werk overtrokken vindt en je eigenlijk vindt dat we meer op de uiterlijke zonden van de ander moeten wijzen. Dat hele onderscheid zal je vergeefs bij Paulus terugzoeken. Zowel het één als het ander heeft alles met de werking van het vlees te maken. Vandaar dat de boosheid ook telkens gewoon in de hele waslijsten van vlees terug te vinden is, zowel wat er uit het hart van elk mens voortkomt als waar de God zelf de maatschappij in overgegeven heeft.

*Markus 7: 21-23 Van binnen uit het hart van de mensen komen voort **BOZE** overleggingen, overspel, hoererij, moord, diefstal, hebzucht, **BOOSHEID**, bedrog, losbandigheid, afgunst, lastering, hoogmoed, onverstand; al deze **BOZE** dingen komen voort van binnen en verontreinigen de mens.*

*Romeinen 1: 28 De God heeft hen overgegeven tot in een verkeerd denken, om dingen te doen die niet passen; vervuld van alle ongerechtigheid, **BOOSHEID**, hebzucht en slechtheid; vol nijd, moord, twist, list en kwaadaardigheid;*

1 Corinthe 5: 8 Het ongezuurde brood van oprechtheid en waarheid.

Tegenover het zuurdeeg van boosheid staat het ongezuurde brood van waarheid. We kunnen vrij kort zijn door de juiste vraag te stellen: Wie is de waarheid?

*Johannes 1:14 Het Woord is vlees geworden en heeft onder ons getabernakeld, vol van genade en **WAARHEID**.*

*Johannes 1:17 De genade en **DE WAARHEID** is dwars door Jezus Christus geworden.*

*Johannes 5:33 Johannes heeft van **DE WAARHEID** getuigd.*

*Johannes 8:32 **DE WAARHEID** zal jullie vrijmaken.*

*Johannes 14:6 Jezus zei: Ik ben de weg, **DE WAARHEID** en het leven.*

*Johannes 17:17 Uw woord is **DE WAARHEID**.*

*Romeinen 9:1 Ik spreek **DE WAARHEID** in Christus,*

*2 Corinthe 6:7 Het woord van **DE WAARHEID**.*

*2 Corinthe 11:10 **DE WAARHEID** van Christus is in mij,*

*Galaten 2:5 **DE WAARHEID** van het evangelie.*

*Galaten 2:14 **DE WAARHEID** van het evangelie,*

*Efeziërs 1:13 Het woord van **DE WAARHEID**, namelijk het blijde nieuws van jullie redding,*

*Efeziërs 4:21 **DE WAARHEID** is in Jezus.*

*Colossenzen 1:5 Het woord van **DE WAARHEID**, namelijk het blijde nieuws,*

*Colossenzen 1:6 De genade van God in **WAARHEID**,*

*2 Timotheüs 2:15 Het woord van **DE WAARHEID**.*

*Jakobus 1:18 Het woord van **DE WAARHEID**,*

We mogen feestvieren met dit ongezuurde brood van waarheid. Wie is die waarheid? Dat is niemand minder dan Christus Jezus zelf, die ons Leven is. We hadden al nagedacht over die wapenrusting van God, die Hij ons aantrekt om eenvoudig stil te blijven staan in de positie waar God ons gesteld heeft. Als we dan die kledij van God zelf aan hebben, waar zijn we dan mee omgord?

*Efeziërs 6:14 Staat dan vast, jullie lendenen omgord met **DE WAARHEID**,*

Christus zelf is die wapenrusting van God. Wij kunnen daarom ook gewoon rustig blijven staan.

Hoe moeilijk is het? Daar is dat zuurdeeg van boosheid, van de leugen van satan. Maar wat zegt Paulus?

1 Corinthe 5: 7 Jullie zijn ongezuurd want ons pascha, Christus, is geslacht.

Jazeker mensen, wij zijn ongezuurd! Er is geen spatje zuurdeeg bij ons terug te vinden. Geen leugen van satan, maar de waarheid, die Christus is.

*1 Johannes 2:21 Geen leugen is uit **DE WAARHEID**.*

8. Het geslachte en geofferde Lam

Het lijkt in deze studie nummer acht alsof we een beetje blijven hangen in theoretische kennis. Sorry wanneer je dat lastig vindt of zelfs niet nuttig. Ik denk dat het van belang is dat we voor onze kijk op dit hoofdstuk ook theoretisch vaste grond onder de voeten hebben. Daarom kom je dit keer zelfs een zoektocht van mij tegen, die niet de door mij beoogde eindstreep haalt. Dat was namelijk simpelweg een vergeefse zoektocht omdat de conclusie, die ik vermoedde, gewoonweg niet te trekken viel. Toch heb ik het laten staan omdat ik weet dat ik niet helemaal alleen sta in die lijn van denken. Als je dan leest dat die gedachte bij mij door de Schrift zelf in elk geval onderuit gehaald is, dan sluit het bij jou wellicht ook die lijn van denken gewoon uit. Check het, zou ik zeggen, oftewel ga na of het klopt.

De voorgaande studies binnen deze reeks zijn met name gevuld met hetgeen totaal niet kenmerkend voor ons is, namelijk het zuurdeeg. Ja, dat zuurdeeg is ook inderdaad echt niet kenmerkend aan ons. Daar sta je waarschijnlijk toch na al die overdenkingen nog steeds van te kijken. De meeste Bijbelleraren gaan er ook juist vanuit dat het zuurdeeg ons nog wel volledig aankleeft. Maar wat zegt Paulus: *1 Corinthe 5: 7 Jullie zijn ongezuurd.*

Er kleeft geen enkel stukje zuurdeeg meer aan ons. Wij zijn namelijk ongezuurd. Dat is het radicale getuigenis van Paulus. Paulus gaat namelijk volkomen uit van datgene wat hij in Christus vindt, niet van wat hij aan resultaten van de werking van zijn eigen vlees voelt langskomen. *1 Corinthe 5: 7 Jullie zijn ongezuurd.*

In de Bijbelse beschrijving van het feest van het Pascha en de ongezuurde broden zien we de feestgangers behoorlijk uitpakken met een gigantische grote schoonmaak om dit resultaat van het werk van Christus in beeld ook daadwerkelijk uit te drukken. Dat verwoordt Paulus heel duidelijk in de volgende woorden:

1 Corinthe 5: 7 Jullie zijn ongezuurd. Want ons pascha, Christus, is geslacht.

Het woordje “want” geeft hier onherroepelijk de prachtige oorzaak aan waardoor wij dan wel ongezuurd zijn. Om dat in dit grote feest mooi in beeld te brengen oftewel zichtbaar te maken gold daarom:

1 Corinthe 5: 7 Zuivert het oude zuurdeeg uit,

Wij zijn dus ongezuurd! Laat dat vaststaan! De reden dat wij ongezuurd zijn is ook niet onze eigen boenbeurt, het feit dat wij ons huis gekuist hebben, wij alles spic en span opgepoetst hebben, ons hele leven uitgebaggerd hebben, geklopt, gewassen en gezogen. Nee! Paulus is daar kraakhelder over:

1 Corinthe 5: 7 Want ons pascha, Christus, is geslacht.

Dat is de enig ware oorzaak!

Let op! Nu volgt die zoektocht, die op niets uitliep! Ik had een bepaalde eindstreep voor ogen en die bleek niet gehaald te worden. Er zat een misser in mijn lijn van denken. Een misser trouwens, die ik bij meerdere gelovigen heb opgemerkt. Hier komt die zoektocht: Er leek mij iets bijzonders in de manier van aanspreken te zitten. Ik zal het er even groot gedrukt uit laten komen.

1 Corinthe 5: 7 JULLIE zijn ongezuurd. Want ONS pascha, Christus, is geslacht.

Is hier, net zoals we wel vaker in de geschriften van Paulus ontdekt hebben, sprake van een onderscheid tussen ons en jullie? Spreekt Paulus ook in deze brieven aan de Corinthiërs over de Joden als “ons” en over de niet joden, oftewel de heidenen, als “jullie”? Om dat te ontdekken zetten we even al de “onzen” en de “jullies” hier in de Corinthe-brieven overzichtelijk naast elkaar.

Wie zijn JULLIE in Corinthe?

1 Corinthe 12:2 Jullie weten dat jullie HEIDENEN waren,

Wie zijn ONS in Corinthe?

Ik heb hierboven bewust maar één tekst geplaatst (eentje, die lekker mijn gelijk in verdelen van “ons” en “jullie” zou rechtvaardigen). Voor de rest had het geen enkele zin om er twee lange reeksen teksten onder te zetten omdat het puur willekeurig zou zijn. In de Corinthe-brieven kan in elk geval ik geen enkel verschil tussen “ons” en “jullie” aanwijzen.

Er valt dus geen tegenstelling te destilleren. Dat dan wel hier aanbrengen zou enorm eigenzinnig van mij zijn (en die neiging heb ik). Soms schrijft Paulus inderdaad over “JULLIE”, waarbij hij dan zoals hierboven echt de heidenen bedoelt, maar meestal is dat onderscheid er nou juist helemaal niet. Paulus schuift soms van een “JULLIE” en “ONS” heel geluidloos over naar een “ONS”, waarbij de “JULLIE”, die dan net daarvoor aangesproken werden, bij die “ONS” inbegrepen zitten. Het zou dus volkomen onjuist zijn als ik hier nu toch een dergelijke conclusie zou trekken. Dat was dan dus mijn vergeefse zoektocht, waar ik dagenlang over gepuzzeld heb.

Paulus wijst op een bepaald facet van het werk van Christus.

1 Corinthe 5: 7 Christus is geslacht.

Nu eventjes een pauze. Laat het goed tot je doordringen wat hier nou feitelijk staat. Wij zijn als gelovigen vertrouwd geraakt met Bijbels taalgebruik en dit kan heel makkelijk aan ons voorbij gaan: “Christus is geslacht.” Wij hebben soms de neiging om dit uit te juichen, maar zijn we ons bewust wat we hier eigenlijk zeggen? Zijn we ons bewust hoe gruwelijk ons enthousiasme over dit feit bij andere mensen overkomt? Degene, die wij het hoogst hebben staan en die voor ons de belangrijkste plaats in de hele mensengeschiedenis inneemt, Christus Jezus, de Zoon van God, Die is afgeslacht en wij spreken erover als een blij gebeuren? Dit is een bloedstollende reactie van ons voor elk ander weldenkend mens, huiveringwekkend! Vandaar dat het goed is om een keer niet te blijven hangen in eigen gruwelijk jargon, maar om de inhoud ervan uit te pluizen.

1 Corinthe 5: 7 Ons pascha, Christus, is geslacht.

Dit past binnen het Griekse woordenpakket, dat wijst op het geslachte Lam:

2378 “thusia”

2380 “thuo”

4967 “sphage”

4969 “sphazo”

Zoals jullie wellicht al van mij gewend zijn verwijs ik hier weer naar de Griekse grondtekst van het Nieuwe Testament om dit zelf na te kunnen lopen. Dat nachecken is een belangrijk punt voor je eigen geestelijk leven. Je hebt er namelijk niks aan als je deze studiereeks gewoon als waarheid slikt van mij omdat ik (bijvoorbeeld) ervoor geleerd zou hebben. Dan heb je er misschien voor een dagje plezier aan om daarna te merken dat die gedachtes weer naar de achtergrond verhuizen. Je hebt het je dan namelijk niet eigen gemaakt. Bovendien ga je dan zomaar ongemerkt met de eventuele missers van Hein mee. Daar heb je niks aan.

Ik noem bewust de Griekse woorden met hun Strongnummers erbij waardoor je het in je interlineair en de Strong Concordant zelf kan natrekken. Lees het dus, maar ga het zelf dan ook na zodat het jouw geestelijk eigendom wordt.

Er is in de Schrift naast deze Griekse woordengroep nog een stel woorden, die van belang zijn. Christus is niet alleen het Lam dat geslacht is, Hij is ook het offer, dat aan God aangeboden is. Hier komt dat duo Griekse woorden:

4376 “prospora”

4374 “prosphero”

Binnen het reddingswerk van Christus Jezus heb je dus het feit dat Hij het geslachte Lam is en het feit dat Hij het offer aan God is. We beginnen bij het geslachte Lam.

*Handelingen 8:32 Hij is als een schaap ter **SLACHTING** geleid;*

*Hebreeën 9:26 Christus is nu eenmaal in de voleinding van de aionen geopenbaard tot in het teniet doen van de zonde dwars door **DE SLACHTING** van zichzelf.*

*Openbaring 5:6 In het midden van de troon, van de vier dieren en van de oudsten zag ik een Lammetje staan als **GESLACHT**;*

*Openbaring 5:9 U bent **GESLACHT** en U hebt ons voor God gekocht met uw bloed uit elk geslacht en taal en volk en natie,*

*Openbaring 5:12 Het Lam dat **GESLACHT** is, is waardig te ontvangen de kracht, en rijkdom, en wijsheid, en sterkte, en eer, en heerlijkheid, en lof.*

*Openbaring 13:8 Het Lam, Dat **GESLACHT** is vanaf de grondlegging van de wereld.*

Er wordt dus in de Schrift niet alleen gesproken over het geslachte Lam, maar ook over het offer dat God aangeboden wordt. Ook die tekstplaatsen zetten we op de rit:

*Hebreeën 9:14 Hoeveel te meer zal het bloed van Christus, die dwars door de Geest van de aïoon zichzelf vlekkeloos aan de God heeft **GEOFFERD**, jullie geweten reinigen van dode werken, tot in de geestelijke dienst van de levende God?*

*Hebreeën 9:28 Christus, Die eenmaal **GEOFFERD** is tot in het wegdragen van de zonden van velen,*

*Hebreeën 10:10 Door die wil (Ik kom om Uw wil te doen) zijn wij geheiligd dwars door **HET OFFER** van het lichaam van Jezus Christus, eens voor altijd.*

*Hebreeën 10:14 Door één **OFFER** heeft Hij voor altijd hen volmaakt, die geheiligd worden.*

Er zijn ook nog een tweetal Bijbelteksten met beide kenmerken van het werk van Christus:

*Efeziërs 5:2 Christus heeft ons lief en geeft zichzelf voor ons als **OFFER** en **SLACHTING**, tot in een welriekende reuk voor de God.*

*Hebreeën 10:12 Christus is, nadat Hij één **SLACHTING** voor de zonden **GEOFFERD** heeft, voor altijd gaan zitten in de rechterzij van God,*

1 Corinthe 5: 7 Ons pascha, Christus, is geslacht.

Ons Pesach is geslacht. Nou ja, nu gooi ik er zo maar opeens nog eens een extra vreemde uitdrukking (Pesach/Pascha) tussendoor. Ja, het is nou eenmaal het Pesachfeest dat het Joodse volk ieder jaar opnieuw maar weer viert. Daar hebben ze ook best wel goede reden voor want met het Paasfeest, oftewel met Pesach denken ze terug hoe zo omstreeks 3.500 jaar geleden God via de hand van Mozes en Aäron hen uit het land van slavernij, uit Egypte, geleid heeft. De band van slavernij is dus gebroken en ze vieren elk jaar heerlijk hun eigen vrijheid.

1 Corinthe 5: 7 Ons pascha is geslacht.

Okay, leuk voor dat volk Israël, maar wat hadden die mensen in Corinthe daar nou mee te maken? De gelovigen in die kring bestonden vooral uit heidenen, dus uit niet joden.

*1 Corinthe 12:2 Jullie weten dat jullie **HEIDENEN** waren,*

In Handelingen 15 was al in zekere zin overeen gekomen dat er buiten een kleine samenvatting van de wet onder het nieuwe verbond de heidenen geen extra lasten zouden worden opgelegd. De hele joodse feestkalender was dus niet automatisch in deze kring van heidenen gedumpt. Binnen het nieuwe verbond bestond al een duidelijke vrijheid op dit gebied.

Romeinen 14:5 De één stelt de ene dag boven de andere dag, maar de ander stelt alle dagen gelijk. Laat iedereen maar zeker zijn in zijn eigen overtuiging.

1 Corinthe 5: 7-8 Ons pascha, Christus, is geslacht. Laten wij daarom feestvieren,

Kijk eens eventjes! Hier staat er nu bij waarom het zo actueel was voor deze heidenen. Christus maakte het zo actueel en ze waren best wel in voor een feestje met een diepgaande oorzaak. Zij waren namelijk ook bevrijd! Waarvan?

*Hebreeën 9:28 Christus, Die eenmaal geofferd is tot in het **WEGDRAGEN VAN DE ZONDEN** van velen,*

*Hebreeën 10:14 Door één offer heeft Hij voor altijd hen **VOLMAAKT, DIE GEHEILIGD WORDEN.***

*Openbaring 5:9 U bent geslacht en U hebt ons **VOOR GOD GEKOCHT MET UW BLOED** uit elk geslacht en taal en volk en natie,*

Johannes de dooper riep het al:

Johannes 1:29 Zie het Lam van God Dat de zonde van de wereld wegneemt!

We zijn volledig bevrijd!

1 Corinthe 5 (9)

De vijand richtte een slachting aan

1 Corinthe 5: 7 Ons pascha, Christus, is geslacht. Laten wij daarom feestvieren,

In 1 Corinthe 5 wordt Pasen gevierd. Het thema van dit Bijbelhoofdstuk! In de vorige studie stonden we al even stil bij het feit dat niemand nou eigenlijk een slachtpartij als een feestelijk gebeuren ervaart. Wordt nou ergens dit Paasgebeuren in al zijn monsterlijke bloedstollendheid getekend, dan denken wij als gelovigen in Christus Jezus nogal eens vrij snel dat er sprake is van spotten. Nee mensen, gewoon nuchter over de handeling op zich nadenkend is dit zonder meer huiveringwekkend.

Mensen, wij hebben gigantisch veel reden om feest te vieren! Laten we daarom feestvieren! We weten namelijk dat er nog meer volgde op onze menselijke slachtpartij. We weten dat vergeving en verzoening

met God nu een feit is geworden. We weten dat het Lam niet alleen maar geslacht is, maar na drie dagen is opgewekt. De dood is overwonnen! We weten dat er nu een offer is gebracht. We weten welke rijke resultaten dat werk van Christus heeft opgeleverd. We weten dat we dankzij Zijn aanpak nu uit genade mogen leven. Het zijn allemaal heerlijke consequenties van Zijn volbracht werk. Maar: Ons Pascha is geslacht! Daar kunnen we niet omheen. Wat dat precies inhoudt kunnen we prima uit de Schrift zelf destilleren.

We lopen eens eventjes een serie Bijbelteksten met precies dezelfde Griekse bewoordingen door: Het moorddadige, dodelijke werk, dat nogal eens bij het karwij van een dief komt kijken, is tekenend voor een dergelijke slachtpartij.

*Johannes 10:10 De dief komt niet dan om te stelen en te **SLACHTEN** en te verderven;*

Kain was razend op zijn broer Abel, simpelweg omdat Abel een gezonde relatie met God had, wat Kain miste. Zijn woede zette zich om in daden en daarom vertalen we dit ene woord hier dan ook twee keer heel letterlijk.

*1 Johannes 3:12 Kain was uit de boze en **SLACHTTE** zijn broer. En waarom **SLACHTTE** hij hem?*

Nogmaals, zo lezen we het niet in onze vertalingen, maar zo gruwelijk geeft de Griekse grondtekst het wel weer.

Eén van de vier ruiters uit Openbaring start een gruwelijk bewind, waarin de vrede volkomen verdwenen is. En hoe openbaart zich dat?

*Openbaring 6:4 Een ander paard, dat vuurrood was, trok uit; en aan hem die er op zat, werd gegeven de vrede van de aarde weg te nemen, en te maken dat zij elkaar zouden **SLACHTEN**,*

We kennen allemaal de enorme geloofsvervolgingen, die er in de loop der eeuwen geweest zijn en die zeker in de eindtijd haar ijzingwekkende gesel nog veel meer zal slaan op de gelovigen.

*Openbaring 6:9 Ik zag onder het altaar de zielen van hen die **GESLACHT** waren om het woord van God en om het getuigenis dat zij hadden.*

*Openbaring 18:24 In haar (de grote stad Babel) werd gevonden het bloed van profeten en heiligen en van allen die op de aarde **GESLACHT** zijn.*

Wat treffen we hier in al deze Bijbelteksten over de slachting nou heel letterlijk telkens aan? Is het hier Vader God, die razend boos is en wiens nijd, drift en furie gestild moest worden? Nee, absoluut niet! Wat we telkens binnen elke Bijbeltekst tegenkomen is de destructieve razernij van de mens, die moet uitwoeden. Maar wat blijkt? Ik zal alleen even voor mezelf spreken. Tot nog niet eens zo lang geleden verkondigde ik dat Gods boosheid over de zonden van de mens zijn volle beslag op Christus moest hebben. God zou zijn woede over de zonden van de mens de vrije loop hebben gelaten en als een razende zich hebben uitgeleefd op Christus. Als zodanig zag ik onze Heer als dat geslachte PaasLam. Wat was dat eigenlijk een lastering aan het adres van onze God! En weet je wat helemaal triest is? Ik had het niet door! Ik proefde de smaad en hoon niet eens, die ik over het hoofd van Vader God uitgoot. Wat een geluk dat God zelfs daar in liefde en genade mee om ging!

Wie is de grote vijand? Wie is degene die zijn woede niet kon inhouden? Was God dat?

*Romeinen 5:8 Christus is voor ons gestorven, toen wij nog **ZONDAREN** waren.*

*Romeinen 5:10 Wij, die **VIJANDEN** waren, zijn nu met God verzoend.*

*Colossenzen 1:21 Jullie, die vroeger vervreemd en **VIJANDIG GEZIND** waren door de boze werken, heeft Hij nu echter verzoend.*

*Jakobus 4:4 vriendschap met de wereld is **VIJANDSCHAP** tegen God? Wie dus een vriend van de wereld wil zijn, betoont zich een **VIJAND** van God.*

Wij waren de vijanden. God was de verzoener. God kwam met het plan van liefde om ons aan Zijn hart te brengen. De term “vijanden” heeft feitelijk een nog sterkere inhoud, namelijk dat de ander met haat bejegend wordt. Hier zien we gelijk alweer de sterke overeenkomst met de hiervoor genoemde teksten over het aflsachten.

De vijandschap verwachten we wellicht alleen binnen de ongelovige wereld. De leugen kan ons wat dat betreft nogal eens behoorlijk in de luren leggen. Nee, het is juist in de godsdienstige wereld dat de vijandschap ook nog altijd stevig opspeelt.

*Filippenzen 3:18 Want velen wandelen..., ik heb het jullie dikwijls van hen gezegd en zeg het nu ook wenende: **DE VIJANDEN** van het kruis van Christus;*

Waar zit nou eigenlijk de grote oorzaak van onze eigen vijandschap richting God?

*Romeinen 8:7 Wat het vlees bedenkt, dat is **VIJANDSCHAP** tegen God, want het onderwerpt zich niet aan de wet van God, want dat kan het ook helemaal niet.*

Het probleem zit hem bij ons in ons vlees. Dat vlees is zwak, wat ook tot uiting komt in het slot van dit vers: "dat kan het ook helemaal niet."

Romeinen 8:8 Zij die in het vlees zijn, kunnen God niet behagen.

Wij mensen hebben een bepaald beeld van vijandschap. Als wij als Europeanen Rusland als onze vijand beschouwen, dan is het vrijwel automatische denkbeeld dat wij dus ook als de vijand van Rusland gezien worden. Als Rusland samen met Syrië allerlei groeperingen tot terroristische bolwerken benoemen, die zij dan ook maar direct als de vijand zien, dan heb je ook daar weer de vrijwel automatische logica dat die (wel of niet) terroristische groeperingen hen ook wel weer als hun vijand zullen zien.

De Schrift tekent de relatie van de mens t.o.v. God anders. De mens is zondermeer de vijand van God, maar God was zelfs al van ver voor die vijandschap begonnen met Zijn liefde naar de mens toe. Daar in de God bevindt zich geen greintje vijandschap. Vandaar dat de volgende praktijk ook zo vanzelfsprekend is bij mensen die Christus als hun Leven kennen.

*Spreuken 25:21 Heeft je **VIJAND** honger, spijzig hem dan met brood, heeft hij dorst, drink hem dan met water:*

*Mattheüs 5:44 Hebt je **VIJANDEN** lief, zegent die jou vloeken, doet wèl aan hen die jou haten, bidt voor hen die jou leed aandoen en je vervolgen;*

*Romeinen 12:20 Als je **VIJAND** honger heeft, geef hem te eten; als hij dorst heeft, geef hem te drinken;*

Ja mensen, dat is nou God, die aan het werk is.

Het is de haat en vijandschap van de mensheid, die bij het sterven van de Heer zijn ultieme uitingsvorm kreeg.

Markus 15:13 Zij riepen: Kruisig hem!

Markus 15:14 Pilatus zei: Wat voor kwaad heeft hij dan gedaan? En zij riepen des te meer: Kruisig hem!

Lukas 23:21 Zij riepen er tegen in en zeiden: Kruisig, kruisig hem!

Johannes 19:6 Zij riepen: Kruisig, kruisig hem! Pilatus zei tot hen: Nemen jullie hem en kruisigt hem; want ik vind geen schuld in hem.

Johannes 19:15 Maar zij riepen: Weg met hem! Weg met hem! Kruisig hem!

Daar vond de slachtpartij door mensenhanden plaats. Ook ons Pascha is geslacht!

Verdween Gods liefde vanwege die gigantische haat en vijandschap? Nee!

Johannes 3:16 Zo lief heeft God de wereld.

Romeinen 5:8 God bewijst Zijn liefde naar ons toe, dat Christus voor ons gestorven is, toen wij nog zondaren waren.

2 Corinthe 5:18 Alles is uit God, die door Christus ons met Zich verzoend heeft.

Titus 3:4 Toen de goedertierenheid en mensenliefde van God, onze Redder, verscheen,

1 Johannes 4:7 De liefde is vanuit de God; en een ieder die liefheeft, is vanuit de God geboren en kent de God.

1 Johannes 4:9-10 Hierin is de liefde van God ten opzichte van ons geopenbaard, dat God zijn eniggeboren Zoon in de wereld gezonden heeft, opdat wij zouden leven door Hem. Hierin is de liefde, niet dat wij God liefgehad hebben, maar dat Hij ons heeft liefgehad en zijn Zoon gezonden heeft als zoenoffer voor onze zonden.

1 Johannes 4:19 Wij hebben lief, omdat Hij ons eerst heeft liefgehad.

Het hele plan van liefde is afkomstig van Vader God zelf. Het is hier niet het plaatje van een boeman-god, wiens woede over de slechte gang van zaken bij de mens gestild moest worden. God zou in dat vreselijke plaatje ons dan willen grijpen om Zijn razende woede te bevredigen. De Heer zou er dus zomaar tussenin gesprongen zijn en de hele drift, die voor ons bedoeld was, zou op Zijn hoofd zijn neergekomen. Wij zouden dus gered zijn van Vader God. Moet je indenken: Gered van God! Wat een trieste kijk op wie God, de Vader nou eigenlijk is!

Ja, ik schaam me eigenlijk de ogen uit mijn kop dat ik Christus Jezus hield voor iemand, die zo door God geslacht zou zijn.

Hebreeën 10:8 Slachtoffers en offeranden, brandoffers en zondoffers hebt U (God) niet gewild en hebben U (God) geen plezier gedaan,

Hoe kwam ik er dan bij om zo tegen God aan te kijken?

Jesaja 53: 4 Wij hielden Hem voor een door God geslagene.

Zie je wat hier letterlijk staat en zie je ook wat wij ervan gemaakt hebben? Er staat niet: "*Hij is een door God geslagene!*" Nee, absoluut niet! Er staat dat wij Hem daarvoor hielden! Wij hielden Christus Jezus voor iemand die door God geslagen was. Zo sterk zelfs dat het de officiële leer van de christelijke kerk is geworden. Het was dan ook vrij logisch dat ik jarenlang met zo'n dergelijke verwrongen plaatje naar Christus heb gekeken. Ik heb het zelfs verkondigd als het evangelie dat Christus Jezus door God geslagen was. God de Vader, die Zijn woede over Zijn Zoon uitstortte zag ik als een soort goddelijk voldoen aan de eigen eis van Gods gerechtigheid.

Wat voor een voorstelling had ik van God dat Hij Zich uit zou moeten leven op Zijn Zoon om Zijn gerechtigheid volaan te krijgen? Zoals ik het na mijn bekering geleerd had binnen de christenheid, zo heb ik dat zelf ook het grootste gedeelte van mijn christen zijn geloofd en verkondigd. Hoe?

Onze zelfbedachte 'god' zag ons mensen zondigen en daar kon hij niet over uit. Hij was razend! Hier heb je die zo menselijke kijk op vijandschap, zoals ik het hierboven getekend heb. Een God, die razend is omdat die zondaren zo verschrikkelijk weerzinwekkend waren voor deze 'god'. Zijn toorn ontvlamde en hij zocht naar wraakneming. Hij had zijn hand al toegerust tot hun verdelging. '*Iemand moet hiervoor betalen!*', riep hij in zijn woede. '*Hier moet straf op volgen! Er zal bloed vloeien!*'.

Ik wil proberen duidelijk te maken waar dit denken vandaan kwam:

Genesis 3:5 God weet, dat op de dag, dat jullie daarvan (de boom van de kennis van goed en kwaad) eten, jullie ogen geopend zullen worden, en jullie als God zullen zijn, kennende goed en kwaad.

Het was satan, de slang, die ons wijs maakte dat wij als God zouden zijn. En ja hoor! De hele godsdienstige wereld, inclusief het christendom gelooft het zonder meer. Ieder is zijn eigen godje geworden. We denken lekker zelfstandig te zijn. Natuurlijk wel voor God, o ja. Alles voor God.

Wij spannen ons in. Wij presteren. Zit iemand ons dwars, dan worden we boos. Dat kunnen we als zelfstandig godje toch niet tolereren? De God die we dienen zien we binnen een dergelijke verhouding dan ook als een afbeelding van onszelf. Daarmee hebben we onze grote (af)god gecreëerd. Dus hij wordt net als wij boos als mensen hem dwarsbomen door zonde. Denk aan die woede en denk aan die haat, waar we aan het begin van onze studie vandaag aandacht aan hebben besteed.

Nou heeft de christenheid hier wel iets op gevonden. Gods toorn werd door Christus werk op het kruis geneutraliseerd. Zijn woede is daarmee gestild. Als we dus bang zijn voor een boze god, komt Christus daartussen staan. We schuilen achter Jezus voor de boze 'god'.

Jesaja 53: 4 Wij hielden Hem voor een door God geslagene.

Ja, we hielden Hem daarvoor. Daar heb je het door God afgeslachte Lam. Het was een verzinsel. Het is namelijk absoluut niet het alleenrecht van Jezus deze wereld zo lief te hebben. Alzo lief heeft God de wereld! Om die liefde te laten merken heeft Hij Zijn Zoon gezonden als beeldrager van Hem. Op het kruis, toen de woede van de mensheid op Hem afstormde (niet de woede van God), toen riep Hij:

Lukas 23:34 Vader, vergeef het hun, want zij weten niet wat zij doen.

Wij hebben de neiging om te denken aan een rekening, die aan God betaald moet worden. God moet in ons vleeselijk denken tevreden gesteld worden. Dan is de rekening betaald en dan zitten we nog een tijdlang te prutsen met het feit dat er toch ook ergens nog vergeving om de hoek kwam kijken. Was de rekening echter vereffend op het kruis, dan was vergeving hier niet meer op zijn plaats. Vergeving houdt in dat de schuld onbetaald en onverdiend toch helemaal kwijtgescholden wordt. We weten echter best wel dat die vergeving een concreet feit is. Welke voorstelling heb ik dus van God?

God kijkt naar de mens en kan er niet over uit. Hij is zo smoor op ons. Hij mag jou zo intens graag dat Hij enorm bewogen is als Hij ziet wat zonde met jou doet. Hij zegt: '*Mijn liefde voor hen drijft me ertoe om hen hiervan te redden.*'

De wonden van Christus vertegenwoordigen dus iets wat ons persoonlijk veel meer raakt dan de genoegdoening van de wraaklust van een beledigde en tegengewerkte (af)god. Die wonden spreken van God overvloeierende rijkdom van liefde en genade. Liefde en genade, die dwars door onze vijandschap

heen breekt en die al die vijanden aan Zijn hart brengt. Wat een genot! Laten we door blijven feesten, mensen!

Er zijn weer twee uiteenlopende reacties op deze studie binnen gekomen, die ik jullie echt niet wil onthouden. Hier komen ze.

Reactie één:

“*Wie is God?*” Dit is naar mijn idee de centrale vraag in het zoeken naar waarheid. En het antwoord is essentieel in het lezen en begrijpen van de Bijbel. “*God is liefde*”.

Er zijn zat teksten te noemen die spreken van een God die toorn en haat. En wat gebeurt er als je het antwoord op de vraag “*Wie is God?*” los laat? Dan ga je die teksten geïsoleerd lezen en wordt God een boze God en sluipt er angst in je geloof. In die zin ben ik blij met geloofstwijfel en mensen die in grote getale de kerk en zelfs het geloof verlaten. Want dat is namelijk een vals geloof. Een verschrikkelijk geloof. Beter geen geloof dan een geloof in een boze God die de miljarden voor eeuwig zal straffen in de hel. Wat een monsterlijk geloof. Ik begrijp het niet dat er nog zoveel mensen zondag na zondag deze boodschap over zich heen laten komen. En elke week staat hun rug een beetje krommer. Elke week kost het hun nog meer moeite een glimlach op hun gezicht te toveren. En elke week zijn ze nog vastberadener om de pure boodschap ‘*God is liefde*’ te verketteren. De engel van ongeloof zit in de kerk en de leer van de kerk.

Reactie twee:

Ik geloof dat het voor de meeste mensen één groot stuk onwetendheid is!

Toen ik in 1976 tot geloof kwam voelde ik me de koning te rijk! Ik was gered! Ik had eeuwig leven ontvangen!

Vele, vele jaren heb ik in grote onwetendheid geleefd! En nóg word ik steeds opnieuw verrast door de oneindige grootheid van Zijn overvloeiende genade!

Daarom geloof ik dat je gelijk hebt, maar niet met een boos gevoel, maar met een verdrietig gevoel.

Op het moment echter dat ik al deze heerlijke zaken die in de loop van vele jaren mij duidelijk zijn geworden, nog niet kende, leefde ik desondanks vanuit de rijkdom van het evangelie, ondanks het feit (nu achteraf) dat ik heel veel nog niet begreep.

Ik heb één troost in dit alles: God, onze Vader, zien hen in liefde aan, en zal met hen net zoveel geduld hebben als Hij met mij had en heeft!

10. Reden om feest te vieren

1 Corinthe 5: 7-8 Ons pascha, Christus, is geslacht. Laten wij daarom feestvieren,

We zijn er inmiddels al achter dat het centrale thema van 1 Corinthe 5 het vieren van feest is: Het Pascha, oftewel het geslachte Lam.

Christus Jezus is het geslachte Lam. Dat slachten spreekt feitelijk rechttoe rechtaan van de vijandschap van de mens naar God toe en hoe dat leidde tot de slachtpartij van Christus aan het kruis. Nee, geen ereteken, maar een vloekhout.

Handelingen 2:23 Jullie hebben Hem (Jezus) door de hand van wettelozen aan het kruis gehecht en ter dood gebracht.

Handelingen 3:13 Gods knecht Jezus, die jullie overgeleverd hebben en die jullie verloochend hebben voor de ogen van Pilatus,

Handelingen 3:14 Jullie hebben de Heilige en Rechtvaardige verloochend,

Handelingen 3:15 Jullie hebben de Vorst des levens gedood,

Handelingen 4:10 Jezus Christus de Nazaréner, die jullie gekruisigd hebben,

Handelingen 5:30 Jullie hebben Hem (Jezus) omgebracht door Hem te hangen aan een hout.

Handelingen 10:39 Hem (Jezus) hebben zij gedood door Hem te hangen aan een hout.

Handelingen 13:28 Hoewel zij geen grond voor de doodstraf vonden, eisten zij van Pilatus dat Hij (Jezus) zou gedood worden.

Galaten 3:13 Christus is voor ons een vloek geworden, want er staat geschreven: Vervloekt is een ieder die aan het hout hangt.

Hebreeën 12:2 Jezus, de Overste Leidsman en Voleinder van het geloof, heeft het kruis verdragen en de schande veracht,

Christus Jezus is ook de opgestane Heer. Daarin is Hij het offer, dat als een welriekende reuk naar Vader God opstijgt.

Handelingen 2:24 God heeft Hem (Jezus) opgewekt,

Handelingen 2:32 Deze Jezus heeft God opgewekt,

Handelingen 3:13 De God van Abraham en Izaäk en Jakob, de God van onze vaders, heeft zijn knecht Jezus verheerlijkt,

Handelingen 3:15 De Vorst des levens, die God opgewekt heeft uit de doden,

Handelingen 3:26 God heeft Zijn knecht opgewekt,

Handelingen 4:10 Jezus Christus de Nazaréner, die God uit de doden heeft opgewekt,

Handelingen 5:30 De God van onze vaders heeft Jezus opgewekt,

Handelingen 13:33 Jij bent mijn Zoon, vandaag heb Ik je opgewekt.

Hebreeën 12:2 Jezus, de Overste Leidsman en Voleinder van het geloof, is geplaatst in de rechterzij van de troon van de God.

Vanzelfsprekend heb je een slachting nodig als je een offer wenst te brengen. In de offerdienst van Israël ging ook telkens de slachting aan het offer vooraf. Het is echter duidelijk onderscheiden. Het is eigenlijk heel typisch, heel apart, dat binnen het godsdienstige leven de slachting een grotere belangstelling heeft gekregen dan het offer. We zingen veelvuldig over het gestorte bloed en over het kruis, hoewel toch eigenlijk de mens die zich daar zo uitgesproken op richt en die het offer vergeet ook door de Schrift de meest ellendige mens wordt genoemd.

1 Corinthe 15: 17-19 Als Christus niet zou zijn opgewekt, dan is jullie geloof leeg, dan zijn jullie nog in je zonden; dan zijn ook zij die in Christus ontslapen zijn, verloren. Als wij alleen in dit leven onze hoop op Christus zouden stellen, dan zijn wij de ellendigste van alle mensen.

Ja, die Paulus weet het wel eventjes ijzersterk voor de aandacht te brengen! Wij zijn dan de ellendigste van alle mensen! Keurig vroom, maar het heeft totaal geen body! In de meest letterlijke zin geeft dit Griekse woord aan dat wij voor iedereen om ons heen een schouwspel van medelijden zijn. Niet wij zijn hier degenen die compassie en erbarmen opbrengen voor de ander. Nee, dat kunnen we dan zelfs ook helemaal niet. Het is hier juist de ander, die met ons meelijdt, die zich over ons ontfermt omdat wij zo deerniswekkend zijn. Men kijkt naar ons met een “Ach, wat een toppers!” Nee, geen Toppers. We blijven maar staan bij die afwijzing van het kruis. We blijven onszelf maar die grove vijandschap tegenover God

in herinnering brengen. We blijven staan bij dat vloekhout der schande en voelen ons veroordeeld. Er is ook geen uitzicht, want onze ogen zijn gesloten voor het offer.

Even voor alle duidelijkheid: Natuurlijk is er wel degelijk uitzicht! Natuurlijk is er hoop. Vader God heeft Zijn Zoon opgewekt! De dood is overwonnen! De macht van de zonde is gebroken! Opstandingskracht is een realiteit. Het is echter zo dat als we aan de voet van het kruis blijven staan, dan komt ons genot niet verder dan het kruis. We zien dan niet over het graf heen. Maar Gods genade blijft vanzelfsprekend altijd doorgaan.

We willen meer weten over de slachting en het offer en dus pakken we nu wat Bijbelteksten hierover om dat eens nader te onderzoeken. Let op het Pascha, het Feest van de ongezuurde broden, maar ook het feest van de eerstelingen met die lieflijke reuk daaraan verbonden.

We zijn al een tijdje op dit Pascha samen met het feest van de ongezuurde broden ingegaan. In Leviticus 23 zien we dan nu de eenheid, de totale verbondenheid van die twee. Juist die verbondenheid tekent in beeld ook zo onherroepelijk dat we nu ongezuurd zijn.

*Leviticus 23: 5-8 In de eerste maand, op de veertiende van de maand, tussen twee avonden in, is **HET PASCHA** van Yahweh. Op de vijftiende dag van diezelfde maand is **HET FEEST VAN DE ONGEZUURDE BRODEN** van Yahweh; zeven dagen zullen jullie ongezuurde broden eten. Op de eerste dag zullen jullie een heilige samenroeping hebben; jullie zullen dan geen dienstwerk doen. Maar jullie zullen zeven dagen **EEN VUUROFFER** aan Yahweh offeren;*

Die zevende maand werd in de geschiedkundige weergave van Exodus 12 plotseling de eerste maand van het jaar. Dat had alles te maken met Israëls bevrijding uit Egypte en dat de eerstgeborenen onder de Israëlieten scholen achter het bloed van het Lam. De verderfengel ging aan hen voorbij (passeerde/ Pascha).

Zo is de kentering in ons leven, het volkomen nieuwe Leven, ook volledig te danken aan ons Paaslam, dat geslacht is. Zo'n samenballing van de haat en woede van ons als mensheid zouden wij toch echt nooit kunnen zien als iets waar positief op gereageerd kan worden! En nou juist daar is het waar Gods verzoeningswerk tot stand kwam. En met welke praktische consequenties?

*Leviticus 23: 8 Jullie zullen dan geen dienstwerk doen. Maar jullie zullen zeven dagen **EEN VUUROFFER** aan Yahweh offeren;*

Het verzoenend werk is juist daar verricht waar wij ons vijandschap op het hoogst lieten blijken. Daar heeft Christus ons terug aan het hart van Vader God gebracht. Daar is geen enkel dienstwerk van ons bij. Mooi hè? "Jullie zullen dan geen dienstwerk doen". Mensen, laten we feestvieren!

*Leviticus 23: 10-11 Als jullie in het land zullen zijn aangekomen, het land dat Ik jullie geven zal, en jullie zijn oogst zullen binnen halen, dan zullen jullie een garf van **DE EERSTELINGEN** van jullie oogst bij de priester brengen. Hij zal die garf voor het aangezicht van Yahweh bewegen, opdat dit voor jullie aangenaam zal zijn; de volgende dag, na de sabbat, zal de priester die bewegen.*

Van het ene feest vallen we in het volgende feest: Het feest van de eerstelingen. Heb je al een idee waar dat naar verwijst? God heeft vanuit de mond van Paulus daar een dubbel getuigenis van gegeven (op het getuigenis van twee staat elke zaak vast) .

*1 Corinthiërs 15:20 Christus is **OPGEWEKT UIT DE DODEN, DE EERSTELING** van hen die ontslapen zijn.*

*1 Corinthiërs 15:23 een ieder in zijn eigen orde: **DE EERSTELING CHRISTUS**, daarna die van Christus zijn, bij zijn komst. Daarna de voltooiing.*

Jazeker, dat betekent die eersteling! Christus is de eersteling, die door Vader God uit de doden is opgewekt! Dat is niet langer een slachtpartij. Christus is dan wel gestorven en ook begraven, maar Vader God heeft Hem opgewekt en heeft Hem gezet in Zijn eigen rechterzij. Het Lam, dat staat.

Wat zien we nu in deze verzen 10 & 11? Ze zijn nu in het land aangekomen. Geen tocht meer door de woestijn. Nee, ze zijn de Jordaan (de dood) doorgetrokken. Wat een heerlijk beeld van onze positie nu in Christus, de opgestane Heer! We zijn dankzij Zijn overwinning van de dood samen met Hem opgewekt in een nieuw leven en gezet in de hemelse, in de rechterzij van God, in Christus Jezus! Mensen! Laten we feestvieren!

Christus Jezus, de Opgestane, is deze Eersteling en als zodanig is Hij dat offer dat als een lieflijke reuk naar God opstijgt.

Leviticus 23: 12-14 Jullie zullen ook op de dag, wanneer jullie die garf bewegen zullen, een volkomen lam bereiden, dat eenjarig is, als **EEN BRANDOFFER** aan Yahweh; En zijn **SPIJSOFFER** twee tienden meelbloem, met olie gemengd, tot **EEN VUUROFFER**, tot **EEN LIEFLIJKE REUK** voor Yahweh; en zijn **DRANKOFFER** van wijn, het vierde deel van een hin. En jullie zullen geen brood eten, en ook geen geroost koren, en ook geen groene aren, tot op die bewuste dag, dat jullie **DE OFFERANDE** voor jullie Gods gebracht zullen hebben; het is een inzetting van de aïoon voor jullie geslachten, in al jullie woningen.

Daar bij het feest van de eerstelingen treffen we een volkomen lam aan.

Hebreeën 4:15 Onze Hogepriester, die in alle dingen verzocht is als wij, **ZONDER ZONDE**.

Hebreeën 9:28 Christus zal de tweede maal **ZONDER ZONDE** verschijnen.

Het volkomen Lam, maar nu hier als de opgestane en verheerlijkte Heer, die ons Leven is. Nu is er dus geen enkel dienstwerk, maar er is wel degelijk activiteit! Hij, het volkomen Lam is nu ons Leven en als ons Leven is Hij die lieflijke reuk.

Romeinen 6:5 Nu wij één gemaakt zijn met Christus in wat gelijk is aan Zijn dood zullen wij het ook zijn aan Zijn opstanding;

Er gebeurt nu dus van alles aan, in en door ons dat Vader God pleziert. Hij ruikt de lieflijke reuk. Hij geniet van ons, want Hij ziet Zijn geliefde Zoon verheerlijkt in ons.

Alles waar wij maar toe in staat zijn (voor onszelf of voor God) hoort bij dat dienstwerk, dat hier totaal geen enkele plek heeft. Nee, eigen dienstwerk past hier niet! Het enige dat werkt is Gods overvloeierende rijkdom aan genade, een lieflijk reukwerk voor Yahweh. In dit offer van het volkomen Lam is elke wettische inspanning uitgesloten. De oproep van Paulus om toch vooral feest te vieren wordt steeds logischer. Mensen! Laten we feestvieren!

Leviticus 23: 14 Jullie zullen geen brood eten, en ook geen geroost koren, en ook geen groene aren, tot op die bewuste dag, dat jullie **DE OFFERANDE** voor jullie Gods gebracht zullen hebben;

Waarom nou opeens weer zo'n streng vingertje, die bedillig aangeeft dat iets niet mag?

Leviticus 23: 10-11 Jullie zullen een garf van **DE EERSTELINGEN** van jullie oogst bij de priester brengen. Hij zal die garf voor het aangezicht van Yahweh bewegen, opdat dit voor jullie aangenaam zal zijn; de volgende dag, na de sabbat, zal de priester die bewegen.

Het heeft er alles mee te maken dat de opgestane en verheerlijkte Heer, Christus Jezus, zelf enkel en alleen het brood des hemels is.

Johannes 6:32-35 Jezus zei: Amen, amen, Ik zeg jullie: Mozes heeft jullie niet **HET BROOD UIT DE HEMEL** gegeven; maar Mijn Vader geeft jullie **HET WARE BROOD UIT DE HEMEL**. Want **HET BROOD VAN GOD** is Hij, Die uit de hemel neerdaalt, en Die aan de wereld het leven geeft. Toen zeiden ze tegen Hem: Heer, geef ons altijd **DIT BROOD**. En Jezus zei tegen hen: Ik ben **HET BROOD VAN HET LEVEN**; die tot Mij komt, zal geenszins hongeren, en die in Mij gelooft, zal nimmermeer dorsten.

Het wachten was dus op de garf van de eerstelingen. We gaan geen feest vieren met een Christus, die nog in het graf ligt. Er valt veel te zeggen over de Heer, zoals Hij op de aarde rondliep, maar als zodanig kennen we Hem niet meer.

2 Corintiërs 5:16 Als wij ook Christus naar het vlees gekend hebben, dan kennen wij Hem nu toch niet meer zo.

Nee, onze relatie met God loopt via de opgestane en verheerlijkte Heer in de hemel. Hij is het brood van de hemel. Al het andere brood, dat je zou kunnen eten, voldoet niet. Andere denkbeelden, andere levenswijsheden, andere paden om te bewandelen. Het voldoet totaal niet. De Opgestane is ons Leven. Mensen, laten we dat Leven vieren!

Ik zal je eerlijk zeggen dat het mij soms enorm gaat duizelen als ik erover nadenk dat Mozes dus al ruim tweeduizend jaar voor Christus alles in plaatjes doorkreeg over die verschrikkelijke slachtpartij van de Messias en de daarop volgende opwekking en verheerlijking van het Lam, dat nu staat als geslacht. Mozes zag dus eigenlijk al alles van Gods rijke genade, hoe die werkt in de gelovigen. Maar nee, daar stopt het niet. Mozes kreeg dan wel al 2.000 jaar voor Christus dat hele pakket van Gods plan met de mensheid in de schoot geworpen. Het hele plan dateert van nog veel eerder.

Openbaring 13:8 Het Lam, dat geslacht is **VANAF DE GRONDLEGGING VAN DE WERELD**.

Nou kijk, dit zijn woorden, daar tol ik toch echt helemaal van tegen de vlakke! Dus ruim vierduizend jaar voordat dit concreet als historisch feit plaatsvond, stond dit al vast binnen Gods planning! Die vijandschap van ons mensen, dat tot die verschrikkelijke slachtpartij leidde, was al een bekend gegeven voordat zelfs maar de allereerste mens geschapen was. Maar God wist dat Hij dwars door al die haat en vijandschap Zijn liefde voor de hele mensheid zou laten triomferen. Het schitteren van die onweerstaanbare, overvloeiende rijkdommen van Liefde, die Hijzelf is, dat had God destijds reeds voor ogen.

Kijk, zo spreekt Petrus over precies ditzelfde gebeuren:

*1Petrus 1:19-20 Het onberispelijke en vlekkeloze Lam. Hij was van **TEVOREN GEKEND VOOR DE GRONDLEGGING VAN DE WERELD** en Hij is bij het einde van de tijden gemanifesteerd ter wille van jullie.*

Johannes 1:29 Zie, het Lam van God dat de zonde van de wereld wegneemt.

Dit verzoenend werk van Christus voor de hele schepping lag dus al in het denken, het hele plan van God, klaar, zelfs nog voordat er ook maar iets bestond! Proef je die onbegrijpelijke, die overvloeiende, die onvoorwaardelijke liefde van God?

Onze volgorde is altijd dat we met een probleem worden geconfronteerd en dan nog eventjes een zo goed mogelijke oplossing proberen uit te denken. God start Zijn plan met wie Hijzelf in wezen is, Onvoorwaardelijke Liefde, nog ver voordat er een probleem is. Dat is niet meer zomaar een oplossing van een probleem, nee! Gods planning vooraf is de gigantische tentoonspreiding van Zijn overstromende liefde! Logisch dat Paulus ons allen hier in 1 Corinthe 5 oproept om feest te vieren! We hebben er alle reden toe.

11. Wie oordeelt er? En wat is dat oordeel dan?

We hebben nu tien studie-hoofdstukken helemaal gevuld met het concrete onderwerp van 1 Corinthe 5: Feest vanwege ons ongezuurd zijn dankzij het feit dat Christus zich heeft laten afslachten door de mensheid en daarop heeft geantwoord met vergeving en verzoening.

Er zullen vast wel zijn, die het helemaal niet eens zijn met deze conclusie en die wijzen op de kerkelijke tucht, die volgens hen het centrale thema van dit hoofdstuk is. Daarom sluiten we nu onze serie studies af met een Bijbels nadenken over het onderwerp “Oordelen”.

Een vraag die we onszelf best zouden mogen stellen is wat wijzelf als oordeel zien en wat de Schrift als oordeel tekent. Ik heb menige broedervergadering meegemaakt, die tot ver in de vroege uurtjes doorging, waar het oordelen het centrale vergaderonderwerp was. Niet om het onderwerp “oordelen” te bespreken of te overdenken, maar om ons eigen strenge oordeel over anderen uit te spreken. Je mag best weten dat ik een heel wettische periode van tientallen jaren in mijn geloofsleven gehad heb, waar ook dit soort kerkelijke vergaderingen in thuis hoorden.

Waar werd over geoordeeld? Een bepaalde broeder had afwijkende inzichten in de Schrift. Het werd als godslasterlijk ervaren en hij was elders in het land uit onze kerkelijke gemeenschap gezet. Zijn vrouw bleef echter met hem omgaan en samen eten. “*Dat kon niet en daar moest in dat huwelijk ingegrepen worden!*”, was het oordeel. Het was niet een broeder die veel bij ons plaatselijk genootschap over de vloer kwam. Eigenlijk nooit. Het was totaal ergens anders in Nederland. Maar wij moesten ons met de strenge veroordeling over het handelen van die vrouw één maken en dat viel niet iedereen even makkelijk. Daarom duurden die vergaderingen tot vroeg in de ochtend. Uiteindelijk was ook ons plaatselijk oordeel eensluidend met de rest van het land. Eigenlijk was ik (net als sommige andere) het er nog steeds niet mee eens, maar ze kregen ons uiteindelijk wel stil en dat stilzwijgen werd dan vervolgens als instemming meegerekend. Dus hadden we een unaniem oordeel en daarmee had God dus (volgens ons) gesproken. Ja, ik zat in een sekte.

Oordelen. In de meeste gevallen komen oordelen bij ons naar boven als iemand anders denkbeelden of inzichten koestert, die niet overeen komen met de onze. Dan moet die ander zijn denken aanpassen of hij of zij wordt gewipt. Vaak kijken we daarna die ander bij één of andere toevallige ontmoeting ook niet meer aan. We mogen toch geen omgang hebben? Dan wordt er ook nog wel eens de gedachte bij gekoesterd dat omgang besmettingsgevaar oplevert. Denk aan de melaatse huizen en mensen in het oude testament. Geen omgang! De typologische uitleg van die Oud Testamentische plaatjes was uitermate populair.

We oordelen ook heel makkelijk over mensen die dingen doen, die wij afwijzen. Een klein onderdeel daarvan kom je bijvoorbeeld al tegen in vers 11 van ons hoofdstuk: Een hoereerder, een hebzuchtige, een afgodendienaar, een lasteraar, een dronkaard of een rover. Vanzelfsprekend is het pakket slechte handelingen dat wij bij anderen veroordelen nog veel uitgebreider. Van de week zag ik nog een hele discussie hierover op Facebook en de lijst van mensen, waar op zeer vrome wijze op neergekeken werd was echt onuitputtelijk. Wat valt in dergelijke besprekingen altijd het meeste op? De “Wij” groep, die zo grandioos heilig en rein is tegenover de “Zij” groep, die geoordeeld dient te worden.

Hoe je het ook wendt of keert, telkens als ons menselijk oordelen ter sprake komt, dan is dat een vanaf een hoge ivoren toren naar beneden kijken naar die slechteriken, die er toch echt uit geknikkerd moeten worden. Als wij dan als mensen ook nog over God nadenken, dan plakken we vrijwel zonder er verder over na te denken ons idee van oordelen ook nog eens op God. Maar is Gods oordeel er inderdaad eentje van hooghartige afwijzing en verwijdering? Of is Gods oordeel anders? Daarom is het goed om het oordelen in de verzen van dit hoofdstuk eens onder de loep te nemen.

1 Corinthe 5: 3 *Ik heb reeds alsof ik aanwezig was, hem **GEOORDEELD**,*

Hier hebben we Strongnummer 2919, het Griekse woordje “*krino*” in de vervoeging “*kekrina*”.

1 Corinthe 5: 12 *Wat heb ik ook hen die buiten zijn te **ORDELEN**? **ORDELEN** jullie niet hen die binnen zijn?*

Ook hier hetzelfde Strongnummer, nu in de vervoegingen “*krinein*” en “*krinete*”.

Wat alvast een heel stuk minder aan oordelen kan opleveren lezen we hier aan het begin van vers 12.
1 Corinthe 5: 12 Wat heb ik ook hen die buiten zijn te oordelen?

Iemand, die nog geen enkele weet heeft van wie God is en hoe Hij zich in Zijn Zoon aan ons geopenbaard heeft (die dus buiten is), die valt helemaal buiten ons oordeel. We hebben daar helemaal niks mee te maken, wat het oordelen (wat dat ook mag zijn) betreft. Dat betekent praktisch nogal wat! Een president, die bommen gooit, maar die wel buiten staat. Daar vormen wij dus geen oordeel (wat dat ook mag zijn) over. Een seksclub, die niet door ons gerund wordt, staat toch echt buiten. Daar vormen wij dus geen oordeel (wat dat ook mag zijn) over. Bijbels oordelen (wat dat ook mag zijn) betreft altijd uitsluitend hen die binnen zijn.

Ik ben me ervan bewust dat dit op zich nog niks zegt over wat oordelen nou feitelijk is. Daar wil ik toch nog wel graag verder naar op zoek. Het handige van het geheel is dat Paulus hier in 1 Corinthe 5 in alle rust over het oordelen kon schrijven omdat hij in het hieraan voorafgaande hoofdstuk al heel uitgebreid geschreven had over het oordelen en het uiteindelijk oordeel van God zelf. Voor de goede lezer was het daardoor al gelijk duidelijk in welk licht hij of zij deze uitspraken van Paulus over het oordeel diende te lezen. De inhoud of betekenis van oordelen was namelijk al reeds helemaal ingekleurd.

Nu gaan we dus ontdekken dat oordelen Bijbels gezien iets totaal anders is dan vanuit een zelf opgezette verhoging neerkijken op volgens ons minder goed functionerende gelovigen. Oordelen is iets dat God bij een mens hanteert om tot Zijn uiteindelijk grandioze einddoel te komen. God komt tot dat schitterende einddoel met elk mens, zoals zal blijken. God gebruikt daartoe soms andere gelovigen, soms zelfs ongelovigen, soms zelfs uitgesproken kwaden. Liefde is wie God is. Liefde is wat Hem drijft. Liefde leidt zo ieder mens tot dat fenomenale einddoel. We gaan het nu ontdekken.

Ik citeer 1 Corinthe 4 nogal eens en dan blijkt telkens dat het één van de meest onbekende Bijbelse uitspraken van Paulus is. Als ik het zo uit de losse pols citeer, dan heeft menigeen zelfs nogal eens de neiging om me te corrigeren dat je zo niet met godsdienstige zaken kan omgaan. Als ik het hen dan zelf laat lezen, dan zie je de verbazing. Okay, daar komt 1 Corinthe 4:

*1 Corinthe 4: 3 Het betekent voor mij echt helemaal niks dat ik door jullie of door een dag van de mensen **BEOORDEELD** word; mezelf **BEOORDEEL** ik zelfs niet.*

*1 Corinthe 4: 4 Ik ben mij van niets bewust, maar daarin ben ik niet gerechtvaardigd; maar Hij die mij **BEOORDEELT**, is de Heer.*

*1 Corinthe 4: 5 **OORDEELT** daarom niets vóór de tijd, totdat de Heer komt, die ook wat in de duisternis verborgen is aan het licht zal brengen en de overleggingen van de harten openbaar maken zal; en dan zal iedereen Zijn lof (Letterlijk: Applaus) ontvangen van God.*

1 Corinthe 4: 6 Dit nu, broeders, heb ik om jullie als plaatje tot in mijzelf en Apollos toegepast, opdat jullie in ons zouden leren niet te denken boven wat er geschreven staat; opdat niemand zich opblaast vóór de één en tegen de ander.

*1 Corinthe 4: 7 Want wie **ONDERSCHIEDT** (Letterlijk: **DOOR-OORDEELT**) jullie? En wat hebben jullie, dat jullie niet ontvangen hebben?*

Ja, gek hoofdstuk van Paulus is dit hè? Als je dit zo heel rustig doorleest met dan ook nog eens wat er echt letterlijk staat, dan verandert opeens ons hele denken over oordelen. Dan vraag ik me inderdaad af zoals Paulus dat doet in dit zevende vers: “*Wat onderscheidt mij nou echt werkelijk van jou?*” Dus ook als ik dan naast die persoon met die (volgens mij) gekke denkbeelden sta, dan kom ik op hetzelfde eindpunt uit: “*Wat onderscheidt mij nou echt werkelijk van jou?*” Ja, als ik naast die gescheiden en opnieuw getrouwde zuster sta, ook dan verschijnt deze slotsom: “*Wat onderscheidt mij nou echt werkelijk van jou?*” Zo kan je doorgaan natuurlijk. En dan kan er een stemmetje in je hoofd protesteren: “*Ja maar die moordenaar dan!!!! Ja maar die verkrachter dan!!!!* Oftewel wat dat stemmetje echt schreeuwt: “*Ja maar ik ben toch zeker een veel en veel beter gelovige dan die ander!!!*” Dan zegt Paulus hier: “*Wie onderscheidt jullie?*”

We zetten weer eens eventjes, net als bij hoofdstuk 5, alle oordeelsteksten onder elkaar met onze verwijzing naar de Griekse grondtekst erbij.

*1 Corinthe 4: 3a Ik wordt door jullie of door een dag van de mensen **BEOORDEELD**; mezelf **BEOORDEEL** ik zelfs niet.*

Hier hebben we tot twee keer toe als Strongnummer 350 het Griekse werkwoord “*anakrino*”, waar we “*krino*” van Strongnummer 2919 in herkennen samengevoegd met “*ana*”, oftewel: “*naar binnen toe*”. Letterlijk: “*naar binnen toe oordelen*”.

*1 Corinthe 4: 4 Ik ben mij van niets bewust, maar daarin ben ik niet gerechtvaardigd; maar Hij die mij **BEOORDEELT**, is de Heer.*

Opnieuw is hier sprake van Strongnummer 350 het Griekse werkwoord “*anakrino*”.

*1 Corinthe 4: 5 **OORDEELT** daarom niets vóór de tijd, totdat de Heer komt,*
Hier komen we opnieuw het werkwoord “*krino*” van Strongnummer 2919 tegen.

*1 Corinthe 4: 7 Wie **ONDERSCHIEDT** (Letterlijk: **DOOR-OORDEELT**) jullie?*

Dit is misschien nog wel de grootste verrassing in dit hoofdstuk. Ook hier gaat het over het oordelen. Ook hier is namelijk weer sprake van zo’n samenvoeging. We hebben hier Strongnummer 1252 met het Griekse werkwoord “*diakrino*”. Het tweede deel is ons inmiddels bekend als Strongnummer 2919, maar daarvoor staat dan “*dia*”, dat betekent: “*dwars door*”. Dus weer een oordeel, dwars door iemand heen.

Het wordt nu wel eens tijd om naar de praktische inhoud van deze duidelijke woorden van de apostel Paulus te gaan kijken.

1 Corinthe 4: 3 Het betekent voor mij echt helemaal niks dat ik door jullie of door een dag van de mensen beoordeeld word; mezelf beoordeel ik zelfs niet.

Mochten we denken dat wij heel sterk waren in het doorzagen van andere mensen, nou die Corinthiërs konden het echt een heel stuk beter. Zij oordeelden naar rechts, naar links, naar voren en naar achteren, naar onder en naar boven en zij hadden hun oordeel over Paulus en Apollos al helemaal klaar liggen. Vanuit hun almachtig hoge toren lieten ze hun oordeel zo op Paulus en Apollos neer denderen. Het oordeel valt op Paulus jasje, hij schudt het even van zich af en laat het zo van zijn kouwe kleren afglijden: “*Het betekent voor mij echt helemaal niks dat ik door jullie of door een dag van de mensen beoordeeld word;*”

Ben je onder de indruk van die oordelen over jou van al die mensen om je heen? Ben je misschien al apart geroepen om je aan te passen aan de regels, die gesteld zijn en die aangeven hoe of wat je geloven moet? En? Pas jij je aan? En? Pas jij je weer aan? En? Blijf jij je maar steeds aanpassen en nog blijven ze doorgaan met oordelen? Echt, Bijbels gezien, het betekent echt helemaal niks! Er is alleen maar sprake van een menselijk naar beneden trappen, wat men dan “*oordeel*” noemt. Het is Bijbels gezien helemaal geen “*oordelen*”.

1 Corinthe 4: 4 Ik ben mij van niets bewust, maar daarin ben ik niet gerechtvaardigd; maar Hij die mij beoordeelt, is de Heer.

Paulus wist dat zijn hele dienst iets was dat God zelf vanuit Zijn overvloeiende rijkdom van genade in hem uitwerkte, maar ja, dat zegt eigenlijk niks natuurlijk. Ik kan heel iets anders doen en ook overtuigd zijn. Leuk voor mij, maar het zegt niks. Nee, God oordeelt: “*Hij die mij beoordeelt, is de Heer.*”

God oordeelt! Jazeker, God oordeelt! Heel veel mensen die de boodschap van overvloeiende rijkdommen van genade verkondigd horen worden, die plaatsen dit gegeven van een oordelende God tegenover de verkondiging van Gods genade. “*Ja*”, hoor je dan, “*maar God oordeelt ook!!!!*” “*Jazeker*”, mag ik dan stralend zeggen, “*Prijst de Heer!*” en ze staan me vanwege zo’n oprisping verwaasd aan te kijken. Ze hebben namelijk niet door dat Gods oordelen Zijn werk aan ons is om tot Zijn ontzagwekkende, glansrijke einddoel te komen.

1 Corinthe 4: 4-5 Hij die mij beoordeelt, is de Heer. Oordeelt daarom niets vóór de tijd, totdat de Heer komt,

God oordeelt en dat kunnen we dus rustig in Zijn handen laten. Trouwens, wat voor verwachting heb je hierbij dat er een tijd komt dat de Heer gaat oordelen? Ben je al zo plat gebombardeerd met het aftekenen van een Boeman, die men god noemt, dat je trillend over dit verschrikkelijke moment nadenkt dat de Heer zal oordelen? Voor Paulus was dit nou juist een gigantische rust, waarin hij vertoefde: “*Straks komt de Heer en dan wordt ik beoordeeld! Prijst God!*” Die rust kwam niet voort uit het feit dat hijzelf zo’n lieverdje was. Hij noemde zichzelf de grootste van alle zondaren. Nee, hij kende die Heer, die straks gaat oordelen. Dat kennen van de Heer is meer dan voldoende!

1 Corinthe 4: 5 Oordeelt daarom niets vóór de tijd, totdat de Heer komt, die ook wat in de duisternis verborgen is aan het licht zal brengen en de overleggingen van de harten openbaar maken zal; Momenteel weet ik ook wel dingen aan te wijzen in mijn doen en laten, wat ik verborgen zaakjes in het duister noem. Nee, ik ga ze niet noemen. Daarvoor zijn het nou juist verborgen zaakjes in het duister. Maar God gaat met Zijn oordeel daar dwars doorheen. Hij werkt Zijn genade in mij (ook in jou) uit.

O mensen, dan staat er nog iets meer in deze tekst! Ik heb ook nog overleggingen van het hart!!! Dat wil je niet weten. Mocht je het wel willen weten, dan ga ik het je nog niet aan je neus hangen.

Maar wat gaat er volgens deze tekst gebeuren als de Heer gaat oordelen? Alle verborgen zaakjes in het duister worden in het volle licht geplaatst en alle overleggingen van mijn hart komen openbaar. Ik kan je zeggen dat wat er allemaal aan overleggingen in mijn bovenkamer soms rondspookt, daar lusten de honden geen brood van. Nee, mijn gedachten zijn niet altijd spic en span, integendeel! Maar alles komt in de openbaarheid! Het licht gaat helder schijnen. God komt tot Zijn doel!

Misschien dat je nu wel zegt: “Nou, je kan mooi kletsen over een Paulus, die nou juist rust vindt in het feit dat het oordeel in Gods hand is, maar hoed je nou maar als God alles in het licht plaatst en alles openbaart”. Ja, je verwacht donder en bliksem omdat je niet begrijpt wat het inhoudt dat alles in het licht komt. Alles komt bij dat oordeel onder de heerschappij van God en wat doet God? Donder en bliksem? Hel en verdoemenis?

1 Corinthe 4: 5 Dan zal iedereen Zijn lof (Letterlijk: Applaus) ontvangen van God.

Oordeel werkt dus heen naar het feit dat alleen datgene overblijft, wat applaus verdiend. Nee, niet verdiend door mij of door jou. Nee, dat applaus is voor het werk van Christus, Gods Zoon in jou en mij. Daar werkt God naartoe. Juist daarom is het zo ijzersterk dat het oordeel in Gods hand is. Het is geen vernietiging. Het is geen verwerping omdat wij het zo slecht gedaan zouden hebben. Nee! God zoekt het verlorene totdat Hij het gevonden en gered heeft. Het beginsel van de hele Schrift. Dat werkt vanzelfsprekend ook krachtig in Gods oordeel.

1 Corinthe 4: 6 Dit nu, broeders, heb ik om jullie als plaatje tot in mijzelf en Apollos toegepast, opdat jullie in ons zouden leren niet te denken boven wat er geschreven staat; opdat niemand zich opblaast vóór de één en tegen de ander.

Dus, wat Paulus hier in dit hoofdstuk tekent als zijn relatie met een God, die oordeelt, dat is feitelijk een plaatje voor ons om te ontdekken hoe God oordeelt, hoe God met ons omgaat. Hoe gaat God in Zijn oordeel met ons om? Genade en nog eens genade! Nee, dit hele plaatje in Paulus relatie met God leert ons om niet te denken boven die genade van God uit. Geen eigen werk! Geen verheven positie boven de ander innemen om rond te bazuinen hoe zo'n stuk beter jouw geloofsleven is. Het onderwijst ons om alles alleen van God te verwachten. Komen we hier achter, dan blijft er niks over om je verheven te voelen boven anderen, waarvan jij zou vinden dat je die moet oordelen. Het zuurdeeg verdwijnt. Je bent immers ongezuurd?

1 Corinthe 4: 7 Want wie onderscheidt (Letterlijk: door-oordeelt) jullie? En wat hebben jullie, dat jullie niet ontvangen hebben?

Wie oordeelt dwars door ons heen? Juist, dat ben jij niet die oordeelt over deze of gene broeder. Je hebt namelijk niks te oordelen. God oordeelt. Je kan zelfs niks oordelen want echt alles wat je hebt en bent, dat heb je ontvangen. Alles is genade en genade alleen. Die genade (en dus geen tucht, oftewel: eruit mieteren) is ook de basis voor het oordeel, zoals we het in 1 Corinthe 5 zullen tegenkomen.

God oordeelt. Hij doet dat om op die magnifieke finaleplek uit te komen, waar iedereen applaus van God zal ontvangen omdat Hij Zijn geliefde Zoon in ons herkent. In ons leven kunnen we deze aanpak, dit oordeel van God, soms te zwaar vinden. Zoals ik al schreef, soms gebruikt God een Nebukadnezar, soms gewoon puur kwaad om ons te vormen en dat doet soms enorm veel pijn. Begrijp dat heel Gods handelen en oordelen voortkomt vanuit Zijn liefde en dit geweldige einddoel voor ogen heeft. Hierover ter afsluiting dan nog één verhaaltje:

Pas op! Dit is een fantasietje van mij om Gods weg iets duidelijker te maken.

Daar ligt hij. Ik keek naar binnen en daar zag ik hem liggen op een tafel. Wat hebben ze met hem uitgespookt? Waarom ligt hij daar zo afgezonderd? Niemand erbij. O wacht, daar komt iemand binnen.

Een man? Een vrouw? Geen idee. Helemaal ingepakt en blijkbaar om niet herkend te worden met een bedekking voor het gezicht. Wat is hier aan de hand? Wat voor gruwelijk plan wordt hier uitgewerkt? Waarom laten ze die arme man nou niet gewoon vrij?

Het onherkenbare personage sluipt naar de man en gaat hevig tekeer op de borst van de man. Nog even en er breken een paar ribben. Wat is dat voor een idioot om zo tekeer te gaan op een onschuldige man? Geen enkel mededogen lijkt er in die verpakte rolmops te zitten. O, had ik maar een beetje meer moed. Als aan de grond genageld blijf ik het gebeuren vanuit mijn veilige schuilplek bekijken.

O ja, natuurlijk. Het volkomen verpakte menspersoon gaat nu zijn/haar handen wassen. Ach ja, was jij je handen maar in onschuld. Het zou niet zo zijn. Afgrijselijk gedrag, maar hij/zij wast zich schoon. Het zou me niks verbazen als het hier ook nog nobele verantwoordingen voor in de la heeft liggen. Dat soort huichelaars weet er altijd mooi mee weg te komen.

Nu stapt het wezen opnieuw op die onschuldige man af. Het trekt hem het hemd van zijn lijf en NEE!!!! Het zet zonder enige gene zomaar het mes in zijn vlees. Bloed spuit alle kanten op! Het snijdt zomaar zijn ribbenkast aan diggelen! Nee!! Het weet van geen ophouden. Het vliet om het hart van deze arme man wordt zomaar open gesneden! Dit overleeft die niet! Wat kan ik doen? Wat kan ik doen? Ik durf niet!

O mensen, wat een ellende. Het wezen is een hartenrover! De aders worden stuk voor stuk losgesneden. Het rondspuitend bloed is nu echt niet meer te harden. Ik voel een walging opkomen. Kan ik wegrennen? Dan trek ik teveel aandacht naar me toe en wat zal dit monster dan wel niet doen?

Het gedrocht kan blijkbaar zijn/haar wellust volledig op deze onschuldige man botvieren. Verlekkerd snijdt het de hele hartspier uit zijn borstkas en legt het weg. Ik weet echt niet meer hoe ik het heb. Ik voel een flauwte komen opzetten en daar ga ik.

Ik kom bij in een kamer op een bed. Ze hadden me op de grond gevonden en me hier neergelegd om bij te komen. Er kwam nog een bed naast me en daarop lag die onschuldige man, levend en wel. *“Hij maakt het goed”*, zeiden ze tegen me, *“Hij komt er weer helemaal bovenop. U bent zeker familie?”*.

Ik had de chirurgische ingreep van een harttransplantatie meegemaakt. Een ingreep met als einddoel het leven van deze onschuldige man. Niets dan een goed einde. Maar ik had het even bekeken alsof ik onbekend ben met ziekenhuizen, doctoren, verpleegsters en operaties. Ik had alleen de verschrikkelijke weg naar dat einddoel gezien en beschreven.

Het kwaad bleek ten nutte te zijn. Onbekend met het gebruik van dit kwaad interpreteerde ik het als het werk van een monster, een verschrikkelijke gek, die zijn/haar genoeg erin vindt om zoveel mogelijk ellende te veroorzaken.

Wij kijken naar die weg, die God met een mens gaat, een weg van oordelen, en gaan bijna van ons stokje, zoals ik in mijn voorbeeld het ook daadwerkelijk deed. (Het voorbeeld was fictief) Maar God ziet de uitkomst van Zijn heerlijk plan. Hij staat in de operatiekamer van ons wereldtoneel. Zijn doel is het leven van de mensheid, opdat God alles in allen zal zijn (1 Corinthe 15: 21). Wat een grandioze God van genade!

We zijn hiermee aan het slot van deze serie studies gekomen. Ik zou zeggen:
“Laten we doorgaan met feestvieren. Jij bent namelijk ongezuurd want ook jouw pascha is geslacht.”

12. Nog allerlei vragen over tucht

Jawel, vragen! Ik probeer nog een hoofdstukje toe te voegen met Bijbels schijnbare tuchtkwesties. We beginnen met de teksten, die ik stiekempjes oversloeg omdat ik nou eenmaal niet overal een 100 % sluitend antwoord op heb. Natuurlijk zijn er altijd oplettende lezers.

1 Corinthe 5: 9/13 Ik heb jullie in de brief geschreven, dat jullie geen omgang moeten hebben met hoereerders; niet in het algemeen met de hoereerders van deze wereld, of de hebzuchtigen en rovers, of afgodendienaars; want dan zou je wel uit de wereld moeten stappen. Maar nu heb ik jullie geschreven, dat, als hij zichzelf een broeder noemt, een hoereerder is, of een hebzuchtige, of een afgodendienaar, of een lasteraar, of een dronkaard, of een rover, dat je dan geen omgang met hem moet hebben; dat je met zo iemand zelfs niet moet eten. Want wat heb ik ook hen die buiten zijn te oordelen? Oordelen jullie niet hen die binnen zijn? Maar die buiten zijn, oordeelt God. Doet het boze uit jullie midden weg.

Ik wees er al op dat het Bijbelse begrip “oordelen” iets totaal anders is dan vanuit een hoge ivoren toren de naar jouw inzicht mindere gelovige te verwerpen en te bekritisieren. Dat recenseren van anderen is het werk van zuurdeeg. God oordeelt en Hij wil dat ook door de gelovigen heen doen, o ja. Maar dan volgt God, ook eventueel via ons, de lijn van 1 Corinthe 4.

Wat ik me ook telkens afvraag is wat hier in Corinthe bedoeld wordt met “binnen” en “buiten”. Wat ik ken als praktijk in diverse groepen is dat we er gewoon tegenaan kijken alsof het over ons als groepje gaat. Zo kan er dus in bijvoorbeeld Rotterdam een groep zijn, die iemand uit hun midden zet omdat die, om maar een dwarsstraat te noemen, een afgodendienaar is. Een andere groep in Rotterdam kijkt anders tegen de grenzen van afgoderij aan en neemt die persoon in hun gelederen op terwijl ze net iemand anders vanwege naar hun mening seksueel wangedrag (hij is homo) buiten de deur gezet hebben. Omdat die eerste groep in Rotterdam daar totaal anders tegenaan kijkt wordt hij daar met open armen ontvangen. Wie is in zo'n geval nou binnen en wie is buiten? Of heeft dit zelfs helemaal niets, maar dan ook niets, met het “binnen” en “buiten” van 1 Corinthe 5 te maken?

In alle studies, die ik maar kan vinden, wordt zelfs geen tipje van de sluier betreffende dit “binnen” en “buiten” opgelicht. Logisch, want iedereen bekijkt het zonder verder nadenken als ons eigen “binnen” en “buiten”. Laat ikzelf een klein gokje wagen, waar Paulus het hier over kan hebben. Het kan het “binnen” en “buiten” zijn van het nieuwe verbond, dat dan wel met Israël gesloten is, maar bij wie de gelovige heidenen als wilde takken mee ingeënt zijn.

1 Corintiërs 11:25 Deze drinkbeker is het nieuwe verbond in Mijn bloed;

2 Corintiërs 3:6 God heeft ons bekwaam gemaakt als dienaars van het nieuwe verbond,

In dat nieuwe verbond functioneerden die plaatselijke uiterlijke samenkomsten, zoals Paulus die beschreef in de Romeinen- en Corinthebrieven. Een gegeven dat momenteel totaal is weggefallen, waardoor we dit handelen niet zomaar één op één kunnen overzetten naar onze situatie. Wat we wel kunnen doen is Gods handelen (ook als dat het oordelen, dat leidt naar het einddoel, is) gewoon laten werken.

Hoe liet Paulus Gods genade door zich heen actief oordelen (in de Bijbelse betekenis)?

1 Corinthe 5: 4-5 In de naam van onze Heer Jezus Christus, als jullie en mijn geest vergaderd zijn met de kracht van onze Heer Jezus Christus, leveren wij zo iemand aan de satan over tot verderf van het vlees, opdat de geest behouden wordt in de dag van de Heer Jezus.

Het overleveren is een kenmerkende handeling van liefdevolle genade. Het is het erkennen van de weg, die reeds is ingeslagen en de ander daaraan overlaten. Geen dwang dus tot een andere weg. In dit geval overlaten aan satan, de tegenstander.

Dit overlaten zien we ook terugkomen in Gods handelen met de hele maatschappij.

Romeinen 1:24 Daarom heeft God hen ook in de lusten van hun harten overgegeven

Romeinen 1:26 Daarom heeft God hen overgegeven

Romeinen 1:28 Omdat het hun niet goed leek om God te erkennen, heeft God hen overgegeven

Hij liet hen dus de weg bewandelen, die ze zelf ingeslagen waren. Geen dwang om die weg om te buigen.

Wat is dit voor een handelen van God? Waarom laat Hij de mens in zijn zonden gaar stoven? (Zo vraag ik het mij dus af, hè.)

Romeinen 11:32 God heeft allen onder het ongeloof besloten, opdat Hij aan allen barmhartigheid zou bewijzen.

Het onder ongehoorzaamheid besluiten is dus een daad van liefdevolle genade van onze Vader God. Hij heeft namelijk barmhartigheid voor allen op het oog. Ook voor deze man, die aan satan wordt overgelaten. Besef dat de tegenstander slechts een werktuig in Gods hand is.

Wat is dan het doel? Welk werk moet er verricht worden?

1 Corinthe 5: 5 Tot verderf van het vlees, opdat de geest behouden wordt in de dag van de Heer Jezus. Welke tekening zien we hier? Iemand, die er lichamelijk helemaal aangaat en dus blijkbaar sterft opdat die toch ternauwernood nog net gered kan worden? Nee, het gaat over iets waar wij allemaal problemen mee hebben, namelijk ons vlees.

Nee, er blijkt later totaal geen enkel lichamelijk probleem te zijn. Hij is niet dood! Hij is niet ziek! Hij heeft geen handicap! Hij is wel enorm verdrietig, maar ja, dat ligt aan de houding van de gelovigen. Die hadden er moeite mee om Gods liefde naar deze man te laten doorwerken.

2 Corinthe 2: 7-8 Het is stukken beter als jullie vergeven en vertroosten, opdat hij (die man, die aan satan was overgeleverd) niet door al te grote droefheid verslonden wordt. Daarom spoor ik jullie aan, dat jullie hem van je liefde verzekeren.

Het vlees werkte niet meer zo optimaal bij deze man (het verderf van het vlees). Dat was het doel en dat werd dus ook de uitkomst. Blijkbaar had hij zicht gekregen op Christus als zijn leven. Hier zien we exact hetzelfde terugkomen als wat we al in 1 Corinthe 4 als Gods oordeel tegenkwamen. Alles werkt heen naar het moment dat God ons allen zal laten genieten van Zijn applaus. Wat heerlijk om dat werk van Gods genade te mogen zien! Tja, die Corinthiërs, die zagen het nog niet zo duidelijk. Paulus moest hen er eerst nog eventjes op wijzen. Ach, wij zien het vaak ook niet zo duidelijk. Maar Gods woord wijst ons er wel op.

Natuurlijk zijn er nog altijd weer andere teksten met voor ons gevoel felle, veroordelende woorden te vinden, die we heerlijk kunnen misbruiken. Hier volgt nog het één en ander.

In de tijd dat ik 18 jaar in een behoorlijk wettische groepering heb gezeten, werd er voortdurend benadrukt dat we de juiste groep van God waren en voor mensen, die wel gelovig waren maar nog in de verkeerde groep zaten, hadden we maar één boodschap: Ga daar weg! Ga uit die groep! Die groep zit fout! Nou, dat ben ik sindsdien toch wel op heel veel andere plekken opnieuw ook weer tegen gekomen. We hebben er, denk ik, allemaal een handje van. Hier volgt een serie Bijbelteksten, die ter ondersteuning daarbij gevoegd werden.

Jesaja 48:20 Gaat uit van Babel, vlucht weg van de Chaldeëen, verkondigt met de stem van het gejuich, doet dit horen, brengt het uit tot aan het einde van de aarde, zegt: Yahweh heeft Zijn knecht Jakob verlost!

Jeremia 50:8 Vlucht uit Babel, en trekt uit het land van de Chaldeëen,

Jeremia 51:6 Vlucht uit het midden van Babel, en iedereen: Redt jezelf!

Jeremia 51:45 Gaat uit, Mijn volk, uit het midden van haar, en redt jezelf!

Handelingen 2:40 Wordt gered uit dit verkeerde geslacht!

2 Timotheus 2: 19-21 Het vaste fundament van God staat en heeft dit zegel: De Heer kent die de Zijnen zijn; en: Ieder die de naam van de Heer noemt, onttrekt zich aan ongerechtigheid. In een groot huis zijn niet alleen gouden en zilveren vaten, maar ook houten en aarden; en sommige tot eer, maar andere tot oneer. Als dan iemand zich van dezen reinigt, zal hij een vat zijn tot eer, geheiligd, bruikbaar voor de Meester, geschikt voor alle goed werk.

Openbaringen 18:4 Gaat uit van haar, Mijn volk, opdat jullie aan haar zonden geen gemeenschap hebben, en opdat jullie van haar plagen niet ontvangen.

Dat heeft toch wel eventjes impact hè? God zelf, die je toeroept om daar weg te gaan! Wij maken ervan: Alles wat buiten ons inzicht en onze uitleg valt, daar moet je uit weg. Alles buiten onszelf wordt dan gezien als Babel of als dat verkeerde geslacht en daar moet je weg. We zien onszelf als het juiste

groepje van God en dan is er voor de gelovigen die in de verkeerde groep zitten nog altijd die ene boodschap: Ga daar weg! Ga uit die groep! Die groep zit fout.

Bovenstaande teksten (en vooral met onze godsdienstige interpretaties) lijken ons gedrag van verkettering (anders is het niet) helemaal te rechtvaardigen. Maar er is een totdat.....! Het "Totdat" geldt daar waar de Bijbelteksten weer tot hun letterlijke inhoud teruggebracht zijn. Bovendien zullen we dan ook nog eens ontdekken dat we twee totaal verschillende grootheden vergeestelijkt hebben tot enkel en alleen de boze godsdienstige buitenwereld, nader samengevat in de titel "de christenheid". Babel is echter gewoon Babel en het boze geslacht, dat was het geslacht van Israël, dat zich in de tijd van de evangeliën en ook de handelingentijd steeds meer als een boze vijand opstelde.

Maar moeten we dan niet uit het godsdienstige Babylon uitgaan? Is de oproep in Openbaringen dan niet overduidelijk dat we geen gemeenschap mogen hebben met alles wat de vrome christelijke godsdienst tekent? Uuuuhhhh,,,,,,, Nee! Daar gaat het zelfs in de verste verte niet over! Hoe lezen we de Schrift?

Wat is Babel of wat is Babylon? Dat is eigenlijk heel simpel omdat de Schrift het zelf uitlegt.

Openbaring 14:8 Babylon, die grote stad,

Openbaring 16:19 De grote stad; het grote Babylon.

Openbaring 18:10 De grote stad Babylon, de sterke stad,

Openbaring 18:21 De grote stad Babylon.

Bijbels gezien is Babel, oftewel Babylon, dus de grote stad. In de oudheid was het een overbekende stad. In de profetische toekomst wordt het dus weer de grote stad, de sterke stad, de stad, die het economisch middelpunt van de wereld zal zijn. Wijzelf kennen die stad ook. Jazeker. We hoeven niet eens heel erg diep na te denken omdat het namelijk de stad Babylon in Irak is. Simpel hè? Oproep van God (voor de profetische toekomst) is om daar weg te gaan omdat Hij niet wenst dat de gelovige in die profetische toekomst die ellende met die grote stad zal meemaken. Momenteel lijkt zo 'n oproep nog helemaal nergens op te slaan, want ja, wat stelt Babylon nou voor? Met nog steeds alle economische hoogstandjes hier in het westen is ons denken helemaal niet op een economisch centrum in Babel gericht. Maar dat gaat het dus worden in de profetische toekomst. Straks stellen wij (het westen) niks meer voor.

De tweede groep in onze veroordeling van godsdienstige kerken of kringen is dat boze verkeerde geslacht.

Handelingen 2:40 Wordt gered uit dit verkeerde geslacht!

Lees nou eens gewoon dat hele hoofdstuk. Voortdurend wordt Israël hier aangesproken. In principe deugde dat geslacht toen al niet meer, maar er was nog steeds het aanbod van het Koninkrijk, men kon individueel nog steeds uit dat geslacht gered worden door bekering en doop. Dat probeerden sommige geestelijke leiders van het volk dan ook.

Mattheüs 3:7 Toen hij (Johannes de dooper) zag dat velen van de farizeeën en sadduceeën tot zijn doop kwamen, zei hij tot hen: Adderengebroed, wie heeft jullie een aanwijzing gegeven om de komende toorn te ontvluchten?

Die zich bekeerden en zich lieten dopen, die werden dus als het ware uit dat verkeerde geslacht gehaald met als resultaat dat ze die komende toorn ontvluchten. Dat betekent dat ze gered werden uit dat verkeerde geslacht.

Nog een ander Bijbelgedeelte. Ja, we zijn niet zo snel uit het veld geslagen!

2 Timotheus 2: 19-21 Het vaste fundament van God staat en heeft dit zegel: De Heer kent die de Zijnen zijn; en: ieder die de naam van de Heer noemt, onttrekt zich aan ongerechtigheid. In een groot huis zijn niet alleen gouden en zilveren vaten, maar ook houten en aarden; en sommige tot eer, maar andere tot oneer. Als dan iemand zich van dezen reinigt, zal hij een vat zijn tot eer, geheiligd, bruikbaar voor de Meester, geschikt voor alle goed werk.

Hier hebben we dat zegel met die twee kanten. De ene kant tekent wie er onder het volk Israël (dat grote huis) het eigendom van God zijn. Dat wordt bedoeld met de Heer kent die de Zijnen zijn. Dat is de kant van het zegel die laat zien dat het Gods werk is. De andere kant van het zegel tekent dat Zij die de Heer dan dus kennen, dat dit uitwerkt dat zij zich onttrekken aan de ongerechtigheid. Daar heb je dat gered worden uit dat verkeerde geslacht. De ene kant van het zegel tekent dus de grondslag: Alles is Gods werk. De andere kant van de zegel tekent dat God daarmee ook iets uitwerkt in hun leven. Zij worden gered uit het verkeerde geslacht.

Maar nu! Vandaag de dag! Thans in het heden! Is er nu in de huishouding van genade, waar wij nu leden zijn van het verborgen lichaam van Christus, ergens zo'n groot huis te bekennen? Hoe ik ook al die tientallen jaren dat ik deze tekst in 2 Timotheus al kan dromen geprobeerd heb de christenheid in de Schrift terug te vinden. Dat is me tot nu toe nog nooit gelukt. Volgens mij heeft de christenheid geen enkele plek in Gods Woord.

Ook wat de Gemeente betreft is er iets aparts. Die vind je wel duidelijk terug in de Schrift, maar die is nou juist totaal onzichtbaar op deze wereld en om ons heen. Die is verborgen. Je bent wel. Je bent het namelijk in de kerk, in die 'gemeente', in dat groepje, in je huis, bij je burens, bij je vrienden, in de open natuur, op de bank in het park, in het restaurant, in de kroeg. Overal waar je als gelovigen samen bent, daar ben je Gemeente, het Lichaam van Christus. Dat is wat genade werkt! Je hebt dus de volle vrijheid om uit jouw groepje, kerk of kroeg te stappen, maar ook om er gewoon heerlijk te blijven. Genade werkt echter nooit als een verplichting tegen alle seintjes in. De Heer gaat met je mee, wat je ook doet.